

BAYAN YANI

Aralık • 2017- 11 • 8 TL (KDV Dahil) K.K.T.C10 TL 71

**YAŞASIN
MOR
YAŞASIN
KADIN
DAYANIŞMASI**

**YENİ
YILDA
ONLAR
DÜŞÜNSÜN!
10, 9, 8, 7,
...**

Son 5 yılda 1285 kadın öldürüldü. Bu yılın ilk 10 ayında 240 kadın ve kız çocuğu erkekler tarafından katledilirken, 72 kadına tecavüz edildi, 286 kız çocuğuna cinsel istismarda bulunuldu ve 388 kadına şiddet uygulandı.

Hande

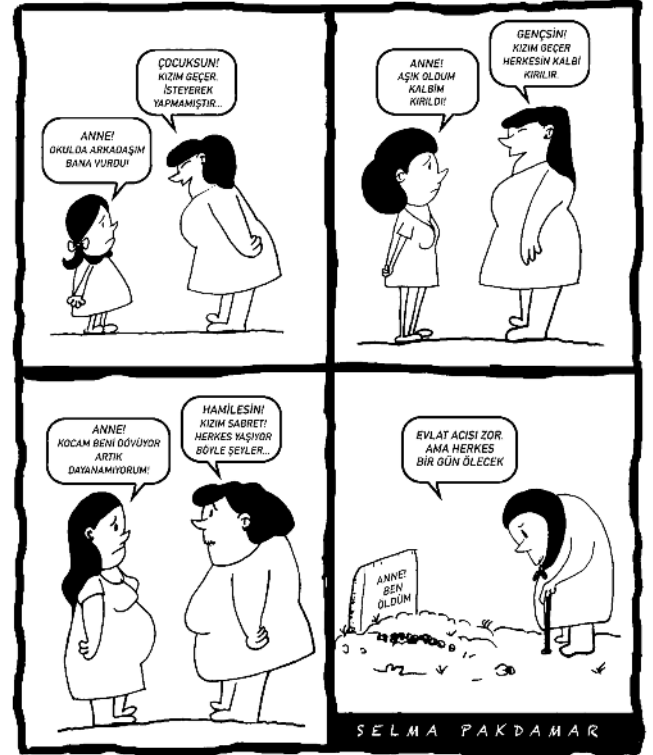
Zarrab itirafçı oldu gibi... Etekler tutuştu. Amerikan yargıç, "Ankara'dakiler yardımcı olmak istiyorsa ellerindeki kanıtları göndersin" dedi.

Konya'da eşi Rukiye T'yi yüzünden bıçaklayıp, yanağına çarpı işareti atan Musa T. serbest bırakıldı... Sosyal medya hesabında "Sonunda özgürüm. Allahım herşeyi görüp hayrını veriyor." dedi...

Son 5yilda sağlık kuruluşlarına "psikolojik sorunlardan" yapılan başvuru sayısı 54 milyon...

Erdoğan, Kaplanoğlu-Cumbul polemğine de karıştı.

Oxford'dan Türkiye Raporu: Medyada kutuplaşma ve habere güvensizlik çarpıcı...

Türkiye'nin yüze 53'ü için en büyük sorun "ekonomi"...

BAYAN YANI

AKTÜEL

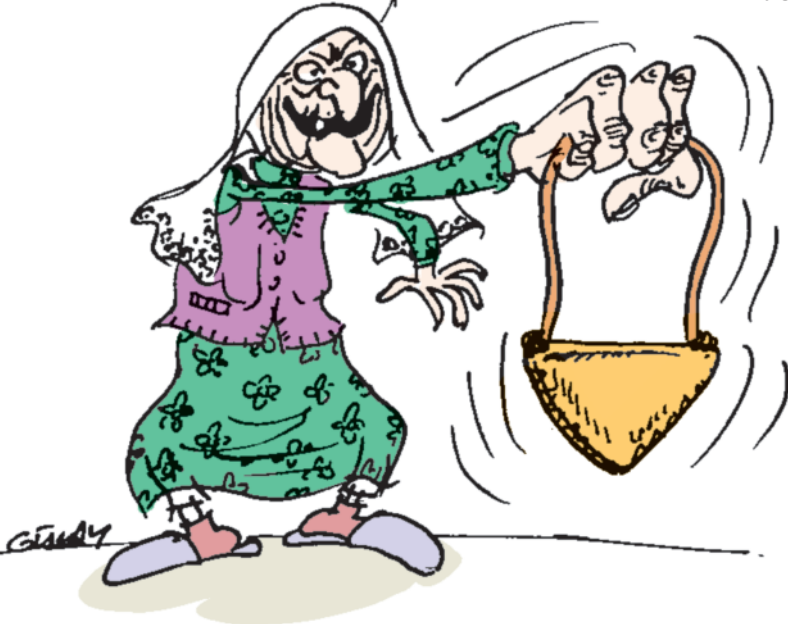
Seda Sayan ve Uğur Arslan'ın sunduğu dedektiflik programında skandallar bitmiyor.. Yoğurçu Bayram olayında 14 yaşındaki çocuğun halini hiçe sayan yayın için RTÜK'e şikayet yağdı.

AMMA ABARTTINIZ AYOL... TAMAM.. YOĞURÇU BAYRAM MERAL'I MAYALADI OLDU MU?!

GÜÜÜÇÇ BENDE ARTIILIKK !..

Erdoğan'ın özel doktoru olan Sağlık Bilimleri Üniv. Rektörü Cevdet Erol; "İlaçlar inançları tehdit ediyor, helal ilaç üretmeliyiz" dedi.

BİR AĞRI KESİCİ VERİR MİSİNİZ?

HELAL MI, HARAM MI?

Yıl Biterken Aklımda Kalan; Fazla Hayal Kurmak

Hablemitoğlu Ankara Enstitüsü

Prof. Dr.Şengül
Hablemitoğlu
sengul@hablemitoglu.net

**“...Bir yıl daha bitiyor. Düşlerim, tasalarım,
yarım kalmış onca şey, her yıl biraz daha kısalıyor
bir öncekinden. Bana mı öyle geliyor yoksa daha
mı hızlı ilerliyor zaman insan yaşlanırken...”**
Murathan Mungan

Geldik bir yılın sonuna daha. Koca bir yılın son ayındayız. “Ne ara geçti, gitti” dediğinizi duyar gibiyim. Gerçekten de, hiç anlamadım nasıl bitiverdi. Kimbilir neler bekledik bu yıldan? Neler oldu? Neler olmadı? Kayıplarımız, hüznlerimiz, mutluluklarımız her biri anı oldu. Neler yaptım diye şöyle bir düşünüyem dedim, sonra vazgeçtim. Ne gerek var ki, nasılsa geçmiş değişmeyecek. Geleceği de bilmiyoruz. Öyleyse bugünü konuşmaya devam.

Bu yıl ben de pek çoğumuz gibi sosyal medyanın farklı kanallarında fazlası ile bulundum. Orada bir etkileşim alanı var ve özellikle aktif çalışınca göz ardı etmek doğru değil. Dikkatimi çeken ve hem aklıma takılıp beni rahatsız eden, hem de oldukça riskli bulduğum bir konu sürekli döndü durdu yıl içinde; hayal etmek, hayallerin peşinde koşmak...

Bu yaşma kadar hayal kurmak benim için hep rahatlatan, sıkıcı ortamlarda kurtarıcı olan, beni yatıştıran, iyi gelen bir görünmez eylem olmuştur. Yaşamın stresinden, zorlayıcılığından biran için kurtulmanın en güzel yolu hayallere dalmak. Bunu, hele de yöneticilik yaptığım yıllarda, bir toplantının ortasında, uzun bir yolculukta, sıkıcı bir konuşmayı dinlerken yapmışımdır hep. Hayal kurmanın en kötü yanı, zihnimizin içinde yarattığımız dünyaya dair görüntüleri takip ederken, aniden bunların gerçek olmadığını hatırlayıp, tekrar hayata dönmektir. Gündüz düşünden uyanmak gibi, her normal sağlıklı bir kişi, hayallerimizden çıkıveririz. Ancak yeniden hayallerimize dönebileceğimizi bilmek de bizi mutlu eder. Hatta ben diyorum ki, hayal kurmak güzeldir sevgili okur. Hayal kurmadan yeni bir “şey(ler)” yaratmak, yeni yollar açmak mümkün değildir. Her şeye rağmen hayallerinin peşinden ayrılmayan inatçı insanlara da çok ihtiyacımız var. Ancak bir yere kadar...

Bazen insanın o hayallerden çıkması hiç de kolay değildir. Hayallerinden çıkamayanların günlük yaşamlarını sürdürmeleri zordur. Az önce söyledim ya, sosyal medyada kanaat önderi gibi işlev görenlerin bir kısmı bakıyorum da sürekli, hayallerin peşinden koşmaya vurgu yapıyorlar. Bir tür teşvik, hatta özendirme var. Ancak bir şeyin altını çizelim, hayal kurmak kolaylıkla bir bağımlılığa dönüşebilir. Hayal kurmak, daha çok dış dünyadan kaçmak, gerçek dünyaya uyum sağlayamamanın çözümü, gerçek dünyada kendini gerçekleştirememenin sığınağı olursa, kişi hayal kurmadan yaşayamaz hale geliyor. Kişi, zihni hayal kurma sürecinde iken sakin ve keyif içinde olduğundan, hayallerden uzak kaldığında, rahatsız ve huzursuz oluyor. Hayal kurulmadığında bir nevi yoksunluk yaşanıyor diyebiliriz. Fazla hayal kurmanın oluşturduğu bu tablo, kişilerin hayal kurmayı bir tür savunma mekanizması olarak kullandıklarını düşündürmekte. Ayrıca, fazla hayal kurma, genellikle bir anda gelişen değil, çocukluktan itibaren süren ve kişinin kendisini iyi hissetmesi için otomatik oluşan bir durum. Bu noktada hayal kurma; zihnimizin bizi rahatlatan olumlu bir eylemi olabilirken, bizi gerçeklikten koparan bir zihinsel bağımlılık da olabilir. Hayal kurmak, bir lütf mu? Lanet mi?

... hayal kurma;
zihnimizin bizi
rahatlatan olumlu bir
eylemi olabilirken,
bizi gerçeklikten
koparan bir zihinsel
bağımlılık da
olabilir

Sosyal medyanın tartışmasız bir gücü var. Bunu bildiğimize göre, bu konuyu gündeme taşımak da boynumuzun borcu. Son derece kişisel ve görünmez olan hayal kurma eylemi, bu denli pompalanırsa sonunda varılacak yer, pek de iyi bir yer değil. Yapılan bazı çalışmalar, kişilerin “uyumsuz (maladaptive) hayaller” kurmalarının bir tür zihinsel bozukluğa işaret edebileceğini söylüyor. Consciousness and Cognition dergisinde yayınlanan makaleye göre uyumsuz hayaller kuran kişiler, günlerinin %57’sini bu hayallerle geçiriyorlar. Bunu yapan sağlıklı insanlar için ise, bu oran %16.

Bir grup araştırmacı tarafından kurgulanan bir deneyde, uyumsuz hayal gören 340 katılımcı bir çevrimiçi sohbet odasına yerleştirilmiş. Bulgulara göre bu kişiler, diğerlerine kıyasla kurgusal karakterler ve karmaşık komplolar hakkında daha fazla hayal kuruyorlar. Ayrıca konsantrasyon eksikliği ve obsesif kompulsif bozukluk da yaşıyorlar. En kötüsü ise, hayallerinin hayatlarındaki birçok önemli şeyin önüne geçiyor olması. Tüm bunlar göz önüne alındığında makalede, bu kişilerin bağımlı oldukları söyleniyor. Katılımcılardan biri araştırma ekibine yaşadığı sorunlardan söz ederken şöyle yakınıyor; “...beni gerçek dünyadan ve gerçek insanlardan alıkoyuyor. Bazen okulu asmak zorunda kalıyorum, kendi dünyamda yaşamak için. Derslerime odaklanamıyorum.” Bir diğeri ise, şunları söylüyor; “bazen ne zamandır kendimle baş başa kaldığımı hatırlamıyorum. Sanki hep öyleymişim gibi hissediyorum.” Bu bağımlılığın,

Türkçede pek karşılığı bulamadığımız bir adı var; maladaptif ve daydreaming. Peki tedavisi var mı? Henüz bir hastalık olarak değil, bir tür davranış bozukluğu olarak tanımlanıyor. Bu nedenle tedaviden söz etmek mümkün değil. Bazı uzmanlar değişimin kişinin kendisinde saklı olduğunu söylüyorlar. Minnesota Üniversitesi’nden Eric Klinger, Wall Street Journal’da şöyle söylüyor, “Bu tarz durumları psikopatoloji ışığında incelediğinizde göreceksiniz ki, hayal bağımlıları kendi kendilerini değiştirebiliyorlar. Çünkü normal durumlar, onlara gerçek gösteriyor.” Doğal olarak, karşı sesler de var. Ekip bu seslere de hak veriyor, bu yüzden uyumsuz hayal durumundan insanları kurtarmak için tedavi üretmeyi amaçlıyorlar. “Günün %57’sini hayal kurmaya harcayan birisini düşündüğünüzde, onun hayat amaçlarından kopmuş olması hiç şaşırtıcı değil. Bu yüzden, durumun ciddiyetini onlara anlatmak ve uyumsuz hayal durumu hakkında onları bilgilendirmemiz gerekiyor” diyorlar.

Şimdi tüm bunları öğrenince, hayal kurmaya devam eder misiniz etmez misiniz bilmem. Ancak, sürekli hayallerine atıfta bulunan ve hayal kurmaya övgüler düzen arkadaşlara bir çift sözüm var; gerçekleştirdiğiniz ya da gerçekleşen hayallerden daha çok bahsedin. Yoksa yıkıcı bir özendirmenin aracı olmaktan başka bir işe yaramıyor paylaşımlarınız. Bu durumda, yeni yıldan bir dileğim de, bizi mutlu eden hayallerimizin esiri olmak yerine, hayallerimizi gerçekleştirdikçe mutlu olmamız. Bunun için gücümüz ve enerjimizin olması...

Mutlu ve sağlıklı olalım. Sevgi ve saygılarımla...

Yararlanılan kaynaklar:

<http://thedreamersof.tumblr.com/self-diag>

<https://popsci.com.tr/uyumsuz-hayaller/>

<https://www.healthline.com/health/mental-health/maladaptive-daydreaming#symptoms2>

Ezgi'nin Cinnet Kutusu

Ezgi Aksoy

• 2017'nin son ayına girdik. Çamaşır makinesi çalkalama/kurutma modunda takılı kalmış gibi bir yıl geçirdik. Yani biraz lambur lumbur geçmedi mi sizce de? Hani bazı yıllar olur su gibi akar gider, yaşamaya kıyamazsınız falan... Bizim bu 2017 bir yıl boyunca salladı durdu. Şapşal olduk şapşal. Biri yakanıza yapışmış da, hunharca sallıyor da sallıyor hissi sürekli. Yüreklere hep ağızda, nefes ciğerin üst kısmında, ses göğüsle gırtlak arasında bir yıl. Diyaframa bi inemedik, bi oh çekemedik. Neyse... Yaşandı bitti saygısızca.

• Seviyenin giderek düştüğünün hepimiz farkındayız sanırım. Bu konu artık tartışmaya açık

"600 yıllık İmparatorluğun 90 yıllık reklam arası sona erdi" diyen AK Partili Tülay Babuşcu da 10 Kasım'da Atatürk'ü paylaşım yaptı. "Her 10 Kasım'da yeniden doğar" dedi.

düşünüyorsunuz ya, işte onu düşünmeyi bırakın reca ederim. Çünkü 70 milyon olarak aynı anda bunu düşününce bir enerji açığa çıkıyor doğal olarak, e dolar da üstüne alınıp durun lan bi göstereyim bakayım diyor. **"Doların artışındaki metafizik nedenler"**. Güzel oldu bence. Ben bununla **Tübitak**'tan ödül alırım kesin.

• Dolar üstünden kira ödeyip ekmeği dolarla mı alıyorum diye sevinen insanımız var. Euro Türk Lirasının dört buçuk katını geçmiş, Avrupa bizi kısıyor diyor bir yandan da. Bu insanlar bu kadar basit bir matematikten yoksun değiller ve sandığınız kadar da aptal değiller. Ama kendilerini kandırma istekleri muazzam.

• Bu arada ekmeğe gelen **"israf uyarı"** da güzel ayardı gerçekten. Kazandığı parayı bile **"ekmek parası"** diyerek kutsallaştıran bir milletin karbonhidrat ayarlarıyla oynanıyor ve herkes sakin. Aslında bir yerde iyi, ne geldiyse başımıza löp löp ekmek yemekten geldi.

• Kaybedecek hiçbir şeyimiz yok, ekmeklerimizden başka. Bırakın şu ekmeği, özgürleştirin kendinizi yau.

• **Rıza Sarraf** davası Türkiye ekonomisini çökertir mi diye bir haber

vardı geçen gazetede. Valla bilemiyorum ki, şimdi ne desem boş. Bir yandan bakanlar Amerikalarda kamp kurmuş, fellik fellik Sarraf arıyor. Bir takım kaçırma planlarından bahsediliyor falan. Dolar uçmuş. Amerika vizeleri vermiyor. Baya böyle gerilim filmi gibi. Casus filmlerinin başında, esas casusun ilk gittiği ve hızlıca bir işi hallettiği önemsiz ama hayli karışık, ecnebilerin **"unstable"** dediği ülke gibiyiz. Yani böyle kararsız, ne olacağı belli olmayan, bin sene daha böyle de yaşayabilir, ama yarın da çökebilir gibi bir

ülke. Sarraf yüzünden çökerse olsa olsa Niyazi olur yani, nolacak.

• Ekonominin çökmesinden falan endişe ediyorsanız, siz de başbakanımızın çocukları gibi yapın. Gidin vergi cenneti ülkelere açın tezgahınızı. Soranlara da **ne var canım yasal sonuçta** dersiniz.

• **10 Kasım**'ı kendimize yakışır biçimde, "tuhaf" geçirdik. 23 Nisanda çocuklar devlet büyüklerinin sandalyelerine oturuyor ya, 10 Kasım'da da devletli bir günlüğüne **Atatürkçülük** sandalyesine oturdu. Sosyal medyada troller yamuk 8'in kodlarını çözmeye çalışırken, büyükler de Atatürkçülüklerini yarıştırtıyordu tv'lerde. Bi duble rakıyla sarı leblebiye kadar gider mi bu iş diye baktım, ama olmadı. Öyleyse patlat ordan bir **Vardar Ovası** be!

• 10 Kasım gecesi, sarsıcıydı. Atatürkçülüğü kimseye bırakmayız dediler tv'lerde yazarlar falan. Nedense sürekli bir işportacılık. **Gel vatandaş, her şeyin en iyisi bende.** Ama keşke bıraksanız. Yani kimseye, kimselere.

• "600 yıllık İmparatorluğun 90 yıllık reklam arası sona erdi" diyen AK Partili **Tülay Babuşcu** da 10 Kasım'da Atatürk'ü paylaşım yaptı. **"Her 10 Kasım'da yeniden doğar"** dedi. E reklamlar her 10 Kasım'da sizin filmi bölüyorsa demek ki.

• AKM'nin yerine yapılacak olan yeni AKM projesi açıklandı. Hayatlarında AKM'den içeri adımını atmamış onlarca isim, "sanatçı" sıfatıyla oturup anlatılan projeyi dinlediler. **"Bu projeden gene en çok birileri yararlanacak"** dendiğinde, bıyık altı sırıttılar falan. AKM'nin çürümeye terk edilmiş kemikleri

değil. Lakin işte insanız ya, şu şaşırma refleksinden kurtulamıyoruz. Rasim Ozan'ı diyorum. İnsan **Rasim Ozan Kütahyalı**'ya neden şaşırır aslında değil mi? Ama şaşırıyor işte. Asıl mesele ona şaşırarak da değil. Mesele seviyenin Türk Lirasından daha hızlı değer kaybetmesi. İğrençleşmede hedefleri hayli yüksek tutuyoruz, baya ürkütücü bir vaziyetteyiz aslında.

• **Rasim Ozan Kütahyalı** onlarca şey söyledi bir şey olmadı, ipler şimdi mi koptu deniyor sosyal medyada. Ah be güzel kardeşim, tepkisizlik kişiyi çıldırtır işte. İğrençleştikçe değer artıyorsa bir toplulukta, sınırları yekten kaldırırsın. Ülkede televizyon kişilikleri ikiye bölünmüş durumda. Bir kısmı gölgelerinden bile korkarken, bir kısmı da alabildiğine fütursuz. **Dilin kemiği yok** denir de, o nasıl bir dilmiş öyle gerçekten.

• Türk Lirası demişken, dolar noldu öyle ya değil mi? Vay be. Resmen **"Dolar Bey diyeceksiniz"**e bağladı. Aman abi, hörmetler.

• Dolar daha ne kadar artabilir diye

sızlamıştır o anda. İnlemıştır kendi kendine, ama kimse duymamıştır.

• AKM benim öğrencilik hayatımın yıldızıydı. Sinema biletinin yarı fiyatına izlediğimiz dev prodüksiyonlardı. İki çay içeceğimize bir oyun izleriz derdik. Hem AKM daha sıcak olurdu. Yarısı dolu salona da, ful salona da aynı işahla oynardı o zamanlar tiyatro sanatçıları. Bir yanınızda kaşmir paltosuyla bir İstanbul hanımefendisi otururdu, bir yanınızda mor fularıyla aşırı devrimci bir abi. Kendimizi şanslı sayardık, velhasıl şanslıymışız da. Taksim'i bizim nesil için Taksim yapan ve bilfiil kale gibi olanca görkemiyle yükselmekte olan AKM... Paralel evrende şuanda **Cyrano De Bergerac**'ı sahneliyorsundur belki de.

• TBB Başkanı **Metin Feyzioğlu**, **"Nuriye ile Semih'i evlat edinecek bir sempati içinde olmamı kimse**

benden beklemesin" dedi. Evlat edinmeni mi? Adil olsan yeterdi aslında ama...

• İstanbul'da hava kirliliği, insan sağlığı için risk sınırının 6 katıymış. Yani aslında hepimizin kafası güzel, biraz da ondan böyleyiz demek ki.

• Malatya'da Alevilerin evlerine çarpı işaretleri konuldu. Yine... Anadolu'nun bağrında yaldir yaldir örgütlenen bu nefreti ve şiddeti çok korkutucu buluyorum. Yahudiler, soykırımdan önce kollarında Yahudi yıldızıyla dolaşmaya zorlanmışlardı. Gelmekte olanın sembolik bir ön gösterimi gibiydi bu.

"Damgalı"ydılar. Aradan çok yıl geçti ve lakin biz şimdi tarihin bu köşesine öykünüyoruz. Ne korkunç! Ne ürkütücü!

• Beni ülkenin gidişatıyla ilgili dehşete düşüren noktalardan biri de bu zaten son yıllarda. Yani tarihin öykünmeyi seçtiğimiz sayfalarının karanlığı. İnsanlık tarihi uzun ve epik bir hikayedir arkadaşlar. Büyük kaybedişler, görkemli yok oluşlar ve muazzam ayağa kalkışlarla doludur. Tarih **firavunu** da yazar, **Spartaküs**'ü de. **Hitler**'i de yazar, **Rosa Parks**'ı da. Ama biz nedense firavunun sofrasına oturmak istiyoruz hep. Büyük katiimları zafer bellemek istiyoruz. İçimizde bir türlü

dinmeyen ve gürledikçe çoğalan bir öc var; öc arzusu, özlemi var. Barbarlığı klavuz belleyip sel gibi yağmak istiyoruz. Yalanım yok, korkuyorum.

• Rahmetli babannem, **"gerçek kuraklık yağmursuzluktan değil, selden olur kızanım"** derdi. Barbarlığın seli üzerimizden geçince, geçerse, ardında bir çöl bırakacak. İlmini, bilmini, kültürünü, sanatını yitirmiş yoz bir çöl. İşte ona biz "kıyamet sonrası" diyeceğiz ve o zaman şimdiki distopyayı özleyeceğiz.

• Böyle konuşunca bazen arkadaşlarım beni felaket tellallığı ile suçluyor da, adamlar insanların kapısına çarpı yağdırmış sırf Alevi oldukları için. Ben olanı söyleyince mi geliyor felaket yanı?

• Cehaletle pişkinlik birleşince bazen de komik şeyler çıkıyor ortaya. Komiklikler, şakalar falan yani. Misal şu ders kitabına giren **"ateş, su, toprak, tahta"** hadisesi. Yahu araştırmayı geçtim, gugla yazsan çıkıyor zaten bunu demek istediniz diye. Hey Allahım.

• Cehaletin yüzü her zaman komik değil lakin. İlkokul çocuklarına önerilen hikaye ve okul kitaplarından pasajlar paylaşıyor bazen çocuklu arkadaşlarım da;

kanım donuyor. Üvey annenin kazanda pişirdiği üvey evlat mı ararsın, abinin etinden yeme sakın diyen hoca mı; efendime söyleyim dualar birleşince ana rahminde çocuk olur diyen kitap mı. Baya korku seansı, baya baya alacakaranlık kuşağı. Yaş sınırı: yok.

• TEOG kalktı, herkes en yakınındaki

okula gidecekmiş. En yakındaki okulda üvey anne kazanda abini kaynatıyor ama olsun.

• Ve Akşener'in partisi belli oldu; **İYİ Parti**. Siyasi parti isimlerinin ilkokul hikaye kitaplarından seçilmesi bi yerde sevindirici aslında. Masumane bir yanı var. ne diyelim, haydin hayırlı olsun bari.

• İstanbul-Bodrum seferini yapan yolcu uçağında yeni evli çiftin birbirini öpmesi, kavgaya yol açmış, neticede uçak geri dönmüş. Siz işi bilmiyormuşsunuz, öpüşürken **dövermiş gibi** yapacaktınız.

• İşçilere değil, erkek işçi eşlerine öfke kontrolü eğitimi veren Ortadoğu Rulman Sanayi yönetimine kadınlar tepki göstermiş ve "Herifi köle gibi çalıştıran ben değilim ki adam bana çemkirince susayım"

demişler. Vallahi bravo diyor, şapka çıkarıyorum.

• 2050 yılında okyanuslarda balıktan çok plastik olacağını biliyor musunuz?

• Şimdi ismini vermek istemediğim bir markette iş sahibi, kasiyerlerin telefonlarına

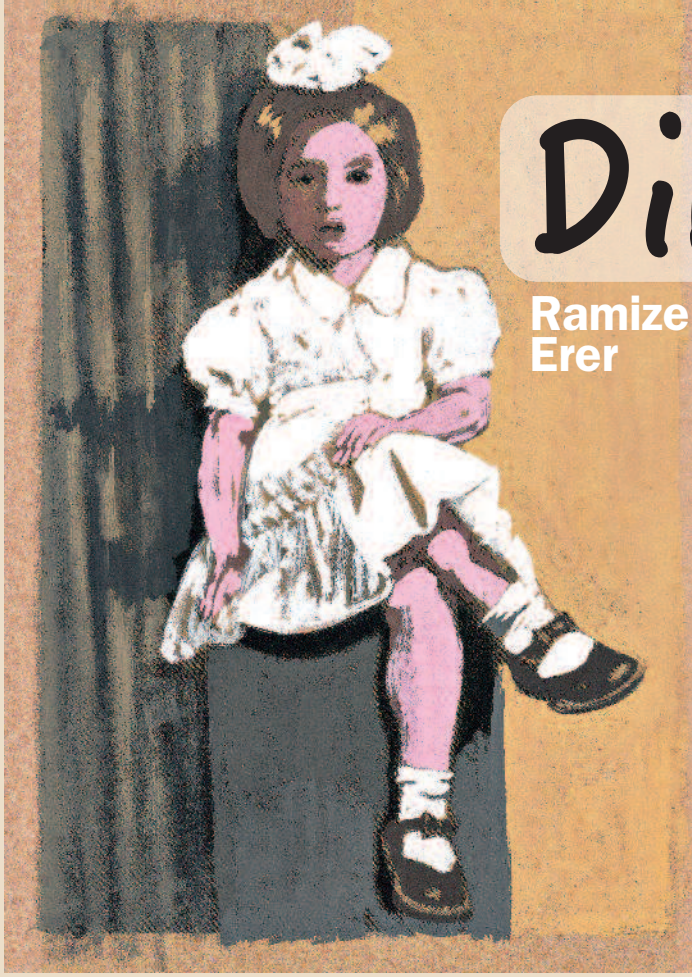
mesai saatleri içinde el koyuyormuş. Kasiyerlerden biri bu duruma itiraz ediyordu ve telefonunu ısrarla vermiyordu. O sırada da tam ben kasadayım. **"Telefona el koymak nedir, acil bir şey olabilir, sesini kısarlar olur biter, köle mi çalıştırıyorsunuz"** demiş bulundum. Marketçi bey birden **cellallenme mode on** oldu ve **"sen cumhurbaşkanımıza diktatör diyemezsin"** diye üstüme yürüdü. Elimdekileri de bırakıp kaçtım marketten. Tamam tımarhanedeyiz anladım da, bazı insanların boynunda "dikkat tehlikeli madde" levhasıyla gezmesi gerek bence. Boş bulunuyor insan bazen, olmuyor.

• Türkiye'de kadınların yüzde 91'i güzel olduğuna inanıyormuş. Yurdum erkeği de bunu komik bulmuş, sosyal medyada paylaşıyor. Kendini güzel bulmak, bir ruh halidir canlarım. Bir duygu durumudur. "İçinin güzelliği yüzüne yansımış" dediğimiz hadisedir. "Güzelliğin on par etmez, bendeki bu aşk olmasa"dır o. Güzellik sektörünün tüm dayatmalarına rağmen ve kimseye hesap vermeden güzel hissetmeye devam edin. Reklamlarda da diyor ya; **"çünkü siz buna değersiniz."**

• Herkese 2017'yi aratmayacak; umut, mutluluk ve huzur dolu bir yıl dilerim. Sevdikleriniz yanınızda, sevmedikleriniz uzağınızda olsun.

Dikra

Ramize
Erer

Başkalarından olan şeyler çok güzel gelirdi bana ben çocukken. Bu bazen bir isim olurdu. Mesela isminin Sevinç değil de Neşe olmasını istemiştım uzun süre nedensizce. Bazen de sarı lepiska saçlarım olsun isterdim. Bazen renkli bir göz, ya da bir defo. (İnanamazsınız okulda paytak yürüyen bir arkadaşım gibi yürümüşüm günlerce) Ya da benim de olsa dediğim bir elbise, bazen de bir poz.. İşte bu pozu Dikra'nın bir fotoğrafında görüp çok etkilenmiş mahallenin fotoğrafçısı "Foto Veli"de çekirtmişti annemle. Dikra benim okul arkadaşımdı. Dalgın nüfus memuru Dilara'yı kütüğe Dikra yazınca adı öyle kalmıştı.

Fotoğrafta üstünde taşıdığı elbisenin benzerini annem dikmiş ama kollarını oturtamamış, beldeki büzgüleri fazla kaçırmıştı. Elbiselerin tek benzerliği beyaz oluşlarıydı. Üstelik annemin bana fotoğraf çekilirken verebileceği ne bir etol'ü ne de bir inci kolyesi vardı.

Dikra'nın bu güzel fotoğrafı, bizim de davetli olduğumuz doğum gününde evlerinde çekilmişti. "Foto Veli"ye iki, üç kat daha fazla ücret ödenerek. Foto Veli onu yatağının kenarına bir taş bebek gibi oturtmuş bu pozu verdirtmişti. Sonra da elleriyle çenesini hafifçe kaldırıp, başını sağa yatırırken, "Böyle harika Prenses" demişti. Dikra'ya şirinlikler yaparak bir çok fotoğrafını çekmişti. Oysa stüdyosunda benim fotoğrafımı çekerken, eliyle havada bir kuşu gösteriyormuş gibi yapıp. "Şuraya bakıyoruz" demiş, hızlıca deklanşöre basmıştı. "Foto Veli" çok uyanıktı, kime iltifat edeceğini, kimin gönlünü hoş tutacağını bilirdi. Biz onun için sadece vesikalık çekirtmeye gelen angarya işlerdik. Dikra'nın bu fotoğrafını kocaman büyütüp, yıldızlarla kaplanmış varaklı bir çerçevenin içinde, dükkanın vitrinine koymuştu. Ben de herkes gibi bu fotoğrafı, ilk defa vitrinde görmüş ve çok etkilenmişim.

Aynı gün, Foto Veli "Bir de şöyle topluluk fotoğrafı alayım sizden bayanlar" demişti, keyifle sırıtarak. Bizi çekim için yerleştirirken Dikra'nın annesi ve teyzesine "Hanımefendi" biz kızlara da prensesler demişti. Zavallı anneme duracağı yeri gösterirken de "Sen de şöyle geç yenge." demişti. Foto Veli kime nasıl hitap edeceğini de bilirdi. Doğum gününde okuldan sadece ben ve annem vardık. Dikra'nın annesi özellikle bizi davet etmiş, tanışmak istemişti. Bahardı. Bütün kadınlar bahara uygun uçucu pastel renkli pahalı elbiseler giymişti. Benim üzerimde, annemin kir göstermesin diye özellikle seçtiği acı kahve orlon bir kazak, pileli koyu renk bir etek vardı. Annemse grilere bürünmüştü. Bebek mavileri, toz pembeler, uçuk sarılar, fıstık yeşilleri, kar beyazı elbiseler arasında yoksulluğumuz koyu bir leke gibi gözler önüne serilmişti. Dikra'nın annesi etrafımızda dört dönmüş, ikram üstüne ikramlarda bulunmuştu. Bu kadar üstümüze düşmesinin nedeni iyilğinden değil, yoksulluğumuzun karşısında hissettiği suçluluk duygusundandı. Biz de zengin olsaydık, büyük bir iç rahatlığıyla teyzeler ve kuzenlerin yaptığı gibi masadakileri büyük bir iştahla ve oburca siler süpürürdük. Sadece doğum günü pastasından yarım ağız yiyip, biraz oturup çıktık.

S ize başkalarında olan şeyler çok güzel gelir demiştim değil mi? Dikra'ların evi gerçekten çok güzeldi ama. Öyle bir evde oturmak isterdim gerçekten. Stilini bilmediğim içine gömüldüğünüz kadife koltuklar, parıldayan mobilyalar masadaki kolalı beyaz örtü, gümüş çatal bıçaklar, cam biblolar, yerlere uzanan ağır kadife perdeler üstlerinde uçan beyaz tüller. Çın çın öten porselenler. Ama en çok duvarlara asılı fotoğraflar etkiledi beni. Annesi hepsinin altına el yazısıyla notlar almıştı.

Rıhtımda / Dikra 8 yaşında

Dikra deniz kıyısında / 3 yaşında

Gemi yolculuğu, Dikra 6 yaşında

Benimse ne kadar az fotoğrafım vardı...

Sevinç evlerinin
balkonunda, 6 yaşında

Sevinç balkonda babasıyla,

Bu fotoğrafın altınada şöyle yazmıştı annesi: "Teo'm / 11 yaşında." O gün Dikra'nın Teoman adında bir ağbisi olduğunu öğrenmiştim. Bütün detaylarıyla anlatabilirim size fotoğraftaki o loş bahçeyi, güneşin şeffaflaştırdığı pembe gül yapraklarının güzelliğini ve O'nu. Sıcacık süveterinin kapri pantolonunun üzerine yumuşakça dökülüştünü, küçük yakalı beyaz gömleğinin beyazlığını, yüzüne düşen saçlarını ve saçlarındaki esintiyi, sonra mahcup duruşunu. Ama yüzünü sormayın bana, unuttum. "Çok sevdiklerinizin yüzünü hatırlayamazsınız" yazıyordu bir yerlerde okumuştum.

Sürecek

İşletmeci Sıdika

- Sıdika, açık konuş... Goncagül'ün yarım akıllı damadını "Beyefendi kübist olmuş, pek yakında kübizmi övmeye başlayacak, memlekette kübizim açılımı başlayacak" felan diye sen işlettin di mi? Herif Goncagül'ün kübik resmini çizicam diye evi batırmış... Kızım yapma şöyle şeyler... Allah aşkına yapma yavrum ya, eyleşme elin ebleh damadıyla. Bak günah diil mi, Goncagül Teyzen iki gündür turkuaz renkli, evden çıkamıyo kadın...

- Ahahaha... Aman naapiyim anne ya, vakit geçmiyo. Kendime böyle ufak tefek eğlenceler yaratmasam hepten üşütücem kafayı. Ama bu kadarını da beklemiyodum tabi. Hakikat boyamış mı Goncagül'ü turkuaza ya?

- Kız sade Goncagül olsa iyi. Al bak camdan... Doblosunu küp küp boyuyo deli. Kurban olıyım git şu çocuğu durdur Sıdika. Yoksa yemin ediyorum iş çok büyüyecek, babanın kulağına gidicek, herif alayımızı küp küp doğrıyacak evde...

- İyi de ben bunu nasıl durduruyum böyleyken şimdi. Baksana, almış istimi gidiyo. Gidip "yapma böyle" desem, kahveden adam toplayıp linç bile başlatabilir...

- Kız git "değişmiş" de... Cam filmi, TEOG, ÖSS felan üçer beşer kere değişio ya. "Son gelişmeler bu yönde, milli irade bu kerre bu şekilde tecelli etti" bilmem ne, söyle işte bi şeyler...

- Hayır derim demesine de cam filmi söker gibi "Turkuaz boyasını çıkartıcam" diye Goncagül'ü tinerle yıkamasın sonra. Yapar yani... Allah mahfaza bu yaştan sonra zehirlenip tinerici olur Goncagül...

- Bak bak görüyo musun zilliyi, akli sıra döndü anasıyla da eğleşecek... Ya Goncagül tinerici olursaymışmış... Vallahi parçalarım seni Sıdika. Kız hadisene. Yürü git durdur şu salak oğlanı...

- Evden çıkıyım diyosun. Kübist damatla mahalle ortasında uzun uzun konuşayım...

- Uzun uzun konuşman gerekmiyo Sıdika. Uzun lafa dikkati dağılır o oğlanın. Bağırsan yeter. Kısa kısa bağır..." Eyyt... Hoy... Hön..." felan diye gürültü çıkarıp ara sıra dikkatini çek.

- İyi gidiyorum o zaman, ehe...

- Bana bak, yalnız gidip de herifi bu sefer de empirosyonis, ikinci yenici, bilmemneci yapayım deme... Şşş...

Duydun de mi dediğimi? Şunu unutma Sıdika, ben izlenimci bir insanım, burdan izliyorum ikinizi... Eyleşme elin delisiyle...

* * *

- Ehem... Ama bu çok saçma abi ya... Niçin gelecek kübizimde olsun ki?

- Saçmalama Sıdika, senin kafan basmaz böyle şeylere. Hadise çok derin, resim büyük...

- Te Allahım, ne çabuk da yayılmış... Işık bu kadar hızlı gitmiyo ya...

- Cahilsin Sıdika. Sen bunu yeni yayılan bir şey, gelip geçici bir moda mı sanıyorsun? Küzibim, düzeltiyorum, kübizim kökü tarihte yatan çokook derin bir felsefe.

Baturalp Hoca'yla konuştuk, dövüş sanatlarında bile yeri var.

- Ciddi olamazsın Samim. "Şaka yapıyorsun" diyem ama öyle bir teknolojin de yok.

- Ne demek kız "Öyle bir teknolojin yok". Elon Musk'ın tellağı keseledi beni.

- Espiri de yapıyorsun... Sen Samim değilsin... Kimsiniz?

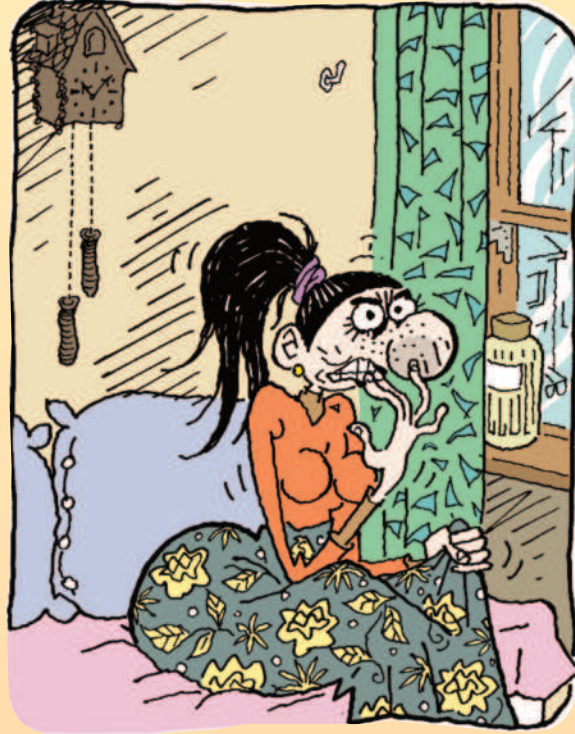
- Şaka filan yapmıyorum gayet ciddiym. Arabayla ilgili her gelişmeyi izliyorum. Elon Musk lavuğunu da ordan biliyorum. İkinci el elektrikli Tesla araba alıcam, modifiye edip komple cam filmi kapladıktan sonra o aracı ilk ben öttürücem mahallenin yollarında. Neyse, konu dağılmasın, kübizme dönelim: Ben bir gardrop kübisti değilim Sıdika. Kübizmi yaşamımın her alanında tatbik eden, anlayan, soluyan, yorumlayan samimiğ bir...

- Amanın...

- Az yaklaşırsan seni yorumlamak istiyorum Sıdika... Kübizim açısından yorumlıyım. Canlı renklerle çalışayım diyorum üstünde... Nereye kız, gelsene buraya...

- Dışarı gidiyorum Samim. Dışavurumcuyum ben...

- İçerde vuraydım iki tane... Lan sen niye mahallenin kopuklarıyla kafa yapıcama diye kübizim mevzuusu filan açıyorsun... Boşa annemden tarafa kaçma, o verdi istihbaratı... Lan! El kadırmıycam kızım, gel boyıycam... Annem "sadece boya, doka kızı" dedi... Sıdika! Anne yakala, senden tarafa geliyo...

Türkiye'nin ilk kadın gravür sanatçısı:

Aliye Berger...

Bu yazıyı dünyanın bir ucundan yazıyorum, Pekin'den... Hem mesleki gelişim hem manevi iyileşme için bir yıl buralardan uzakta olacağım. Ülkeme uzaktan bakacağım... Ama tabii ki yazmayı bırakmayacağım... Umarım gördüklerim her geçen gün iyileşir diye umut ediyorum...

Bu ayki misafirim, yaşamı ve yaratıcılığıyla beni kendine hayran bırakan Türkiye'nin ilk kadın gravür sanatçısı Aliye Berger... Ailesi, Osmanlı döneminde İstanbul'un soylu ve pek çok da olay atlatmış Şakir Paşa ailesi... Akrabaları arasında dünyaya adını duyurmuş ressam Fahrünnisa Zeyd, yazar Cevat Şakir yani Halikarnas Balıkcısı, ilk kadın seramik sanatçımız Füreyâ Koral gibi her biri kendi alanında önemli isimler var... Özellikle ailenin kadınları, sadece ülkelerinde öncü olmakla kalmayıp dünyaya da açılmış yetenekler... Onlar başka yazıların konusu olacaklar, işte Türkiye'nin ilk kadın gravür sanatçısı Aliye Berger'in kısaca hayatı...

Aşk yaratan müzik dersleri...

Aliye Berger, 24 Aralık 1903'te Büyükkada'da doğar. Babası Kabağağaçlızade Mehmed Şakir Paşa, annesi Giritli Sare İsmet Hanım'dır. Notre Dame de Sion Fransız Lisesi'nde eğitim görür. Resim ve piyano dersleri alır. 1924'te Türkiye'de bulunan Macar keman virtüözü ve pedagog Karl Berger'den keman dersi alır. Ancak Aliye, kısa bir süre sonra ünlü ve oldukça yakışıklı hocasına aşık olur... Aliye Hanım'ın ablaları, Hakkiye ve Ayşe Hanımlar, küçük kardeşlerinin Karl Berger ile ilişkisini sezerek, onu üzülmemesi için uyarsalar da Aliye bu uyarıları, "Berger benimle evlenecek!" diye cevaplar. Rivayete göre İstanbul'un değişik semtlerinde değişik sevgililerle bulunduğu söylenen müzik hocası, gün geçtikçe Aliye'den uzaklaşır, hatta müziğe yeteneği olmadığını ileri sürerek derslere son verir. Aliye Hanım da reddedilmeyi kendine yediremeyerek önce Karl'ı tehdit eder. Hal böyle olunca da Karl Berger, bir başka yere taşınır ama Aliye Hanım bir gece elinde silahla kaldığı evin kapısına dayanır. Ama Karl Berger yerine kapıyı açanı yaralayacaktır... Söylentiye göre, Karl Berger bu sırada alt kattan kaçmaya çalışmaktadır! Bu olayın ardından Aliye Berger (Şakir), otuzbeş gün hapis cezasına çarptırılır. Doktor raporlarına göre, bu suç asabiyetle işlendiği ve suçlu da tanınmış bir aileye mensup olduğu için cezanın ertelenmesine karar verilir. Tabii o dönemin gazetelerinde de bu olayın bahsi geçecektir...

Ölümsüz aşk

Bu olaydan sonra nasıl olmuş da bir araya gelmişler bilmiyorum ama Aliye Berger ile Karl Berger'in beraberliği yirmi üç yıl sürer... Hatta Karl Berger'in ölümünden altı ay önce de evlenirler... Daha önce değil çünkü Aliye Berger, aşkın başkalarının onayına ihtiyacı olduğuna inanmaz... Ne yazık ki, 1947'de Büyükkada

iskelesinden kalkmak üzere olan vapura yetismeye çalışırken Karl Berger'in kalbi durur... Aliye Berger, eşini Büyükkada'nın tepesindeki Müslüman mezarlığında yatan babası Şakir Paşa'nın yanına gömdürür. Karl Berger'in Müslümanlığı kabul ettiği ve ismini değiştirdiğini ise herkes ancak o günkü ölüm ilanı ile öğrenecektir...

Acıdan güneş gibi doğan bir sanatçı

Aliye, Karl Berger'in ölümünden sonra, yaşamak istemez... Hatta bir gün kendisini kuyuya atmak üzereyken Füreyâ Koral ve bir akrabası tarafından zorla kurtarılır. Kaybının acısına dayanamadığını gören ablası Fahrünnisa, onu Avrupa'ya götürür. Aliye, aşkını ve acısını önce heykele, sonra da gravüre yöneltir. John Buckland Wright'ın atölyesinde üç yıl çalışır. Onun gravürleri, aslında kendi iç dünyasının dışa yansımalarıdır. Daha çok siyah ile beyaz renklerinde çalışmayı tercih eder. Bu sanatı Karl'ın acısını unutmak için seçtiğini anlatacaktır...

İlk sergisini 1951 yılında İstanbul'da açar. Ama asıl ününü 1954 yılında Yapı Kredi Bankası'nın Uluslararası Yarışması'nda "Güneşin Doğuşu" adlı ilk yağlıboya çalışmasına verilen birincilik ödülüyle kazanır. Aslında acısı ve aşkı sonucu, Aliye Berger sanat dünyasına güneş gibi doğacaktır...

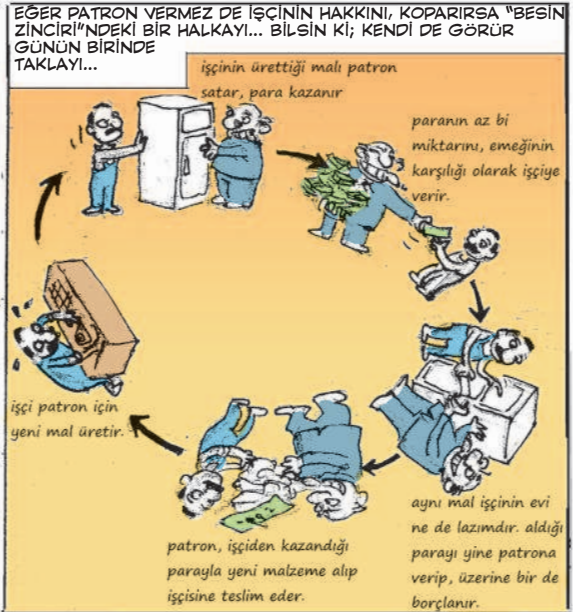
Kendisinin anlattığına göre, çocukluk ve gençlik yıllarında üç kez resim ile ilgilenmek ister. İlkinde babasının kitaplarını karıştırırken, Çin resimlerini gördüğünde heyecanlanır. İkincisinde, ağabeyi Cevat Kabağağaç'ın İtalya'dan dönüşünde getirdiği boy boy çıplak kadın resimleri sayesinde resim sanatı ilgisini çeker. Üçüncü seferde ise, ablası Fahrünnisa'nın köşkün bahçesinde resim yaparken bayıldığında onun

palet, fırça ve boylarıyla baş başa bahçede kaldığında resim yapma düşüncesiyle içi kıpırdanır. Ama resme başlaması ancak hayatının aşkını kaybedince olacaktır... Aliye Berger gravür sanatına geç başlar ama az zamanda çok sayıda yapıt üretir. Ayrıca Karl Berger'in şiirlerini derler ve pek tabii onun da gravürünü yapar...

Aliye Berger, yıllar içinde gravürcülüğünü doruğa çıkarır. Dünyanın çeşitli yerlerinde 12 özel sergi açar, 48 karma sergiye katılır. İstanbul Resim Heykel Müzesi'nde 4, Albertaina Museum'da da 3 yapıtı sergilenmektedir. 1974 yılında yine doğduğu Büyükkada'da gözlerini hayata yumar... O, ölümünden sonra büyük aşkı Karl Berger'e kavuşacağına inanmış. Umarım öyle olmuştur...

Bit Pazarna Düşmüş Teorilere Kelepir İspatlar...

Fetiye Nene

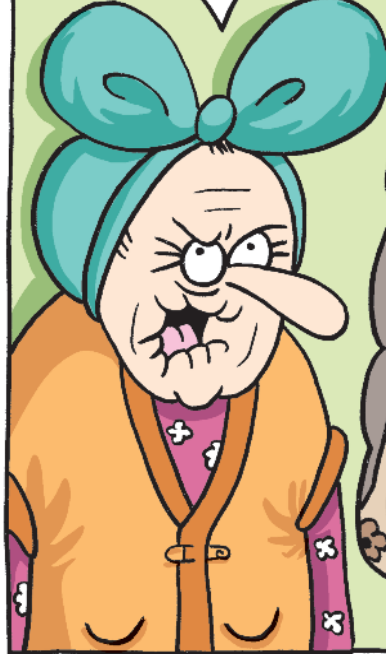
'UTEPLİS' NORVEÇÇE GÜNEŞLİ
HAVADA ELİNE BİRA ALIP
DIŞARDA OTURMAKMIŞ...

FRANSIZCADA L'ESPRIT DE L'ESCAILER MERDIVEN RUHU DEMEKMIŞ... YANI BİRİYLE TARTIŞTIKTAN SONRA MERDIVENDEN İNERKEN KEŞKE ŞUNU DA DESEYDİM, KEŞKE BUNU DA DESEYDİM GİBİ...

BİZDE OLSA OLSA YATAK RUHU OLUR O... MESELA BEN GEÇEN GECE YAŞADIM. GÜNDÜZ MELAHAT TEYZENLE KAVGA ETMİŞTİK...

Keşke Allah seni yatırıp kapılara baktırsın deseysin...

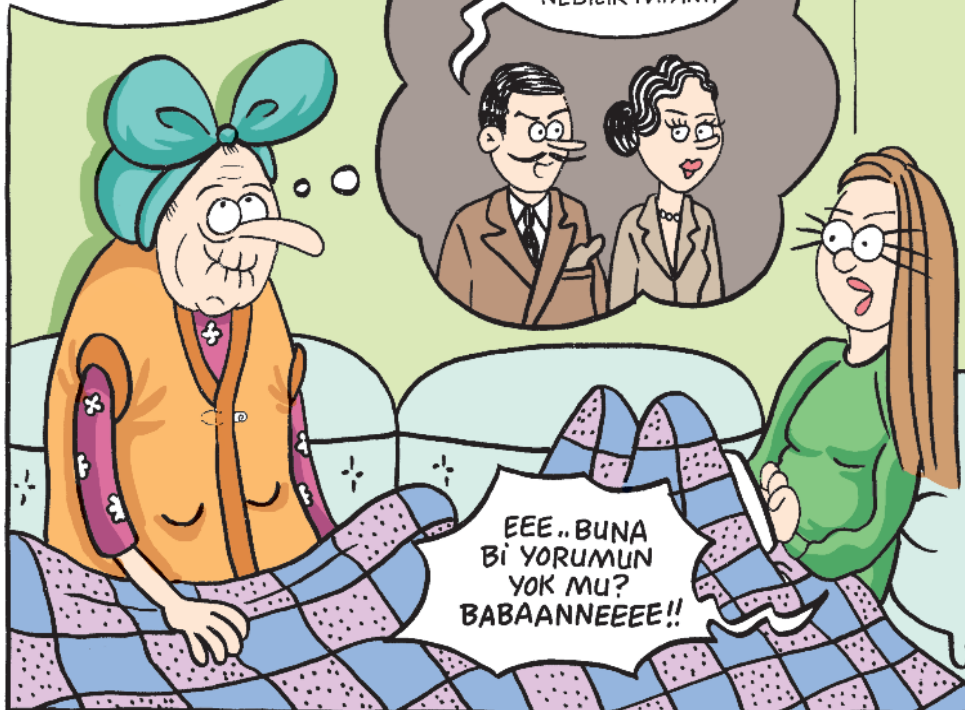
Keşke başıyla beraber g.tün de senin olsun deseysin...

İnşallah kulakıcı sıvın değişikliğe uğrar da vertigo olursun deseysin.

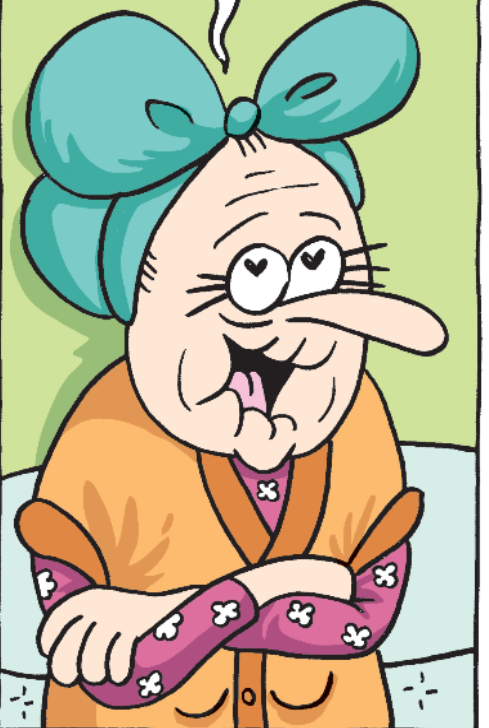
RİRE DANS SA BARBE DE GEÇMİŞTE YAŞANAN ŞEYİ DÜŞÜNÜP, BİYİK ALTINDAN GÜLÜMSEMEKMIŞ...

FETİYE HANIM, KIRPIKLERİNİZİN GÖLGESİNDE DİNLENEBİLİR MİYİM?

EEE..BUNA Bİ YORUMUN YOK MU? BABAANNEEEE!!

YOOOK.. GEÇİNİZ !!!

EX'TENTANELER PAPARAZZİYE

raziyeicoglu@gmail.com

- EX ile yaşarsın ve **EX'ten Taneler** yazarsın ki, kimisine ders olur, kimisine dert olur...
- EX ayrılıklardan sonra; **"Ama ben terkettim, ben bitirdim"**... diyerek yüksek egoya kapılanlar, **Kim önce vurdu?** oyununda değiliz. Kim önce vurduysa vursun, yeter ki EX olsun, bitsin gitsin...
- Ne iyidir ki; aldatıldığımı, psikolojik şiddetimi umursamayan, yetki verilecek Müftülüklere düşmeden, arabuluculuk yaşamadan bozuk ara EX'ten kurtulmuş oldum...
- Koca iken yakınımda ama uzaktadır, EX koca iken gerçekten uzaktadır artık...
- Çalıştığı işlerden çabuk bıkan, yenisini bulmadan istifa etme cesareti olmayan EX, evliğimize de gerçekten şirket gibi davrandı ve yeni bir eş bulmadan ayrılmadı...
- EX'ten boşanınca bir arkadaşım; **"Hadi bunu bir parti ile kutlayalım"** diye evimde eğlenilesi parti yapmak istedi. Şimdilerde olsa **siyasi parti** kurardık, üzüntüm geçerdi...
- EX'ler kendisinin aldatması sonucu bitecek evlilikte bile, karısının boşanmak için tuttuğu erkek avukatını **"eski olacak karım ile ilişkisi var"** zannı ile kiskanır.
- **"Çekiç tutamayan adamdan koca olmaz ve dahi eli çekiç tutan adam bırakılmaz"** diye ortaya bir tez atmıştı Güneri Abim... Buna göre üstüne üstlük meslek lisesi torna tesviye branşında bile eğitilemeyen, eli alet tutamayan EX'ten katiyen koca olamaz, bırak kocalığı çekiçe sap bile olamazmış... Ve nahoş ki çekiç tutsa zaten kafama çakardı

önce...

- EX'ler kendi çocuklarının annesini aldatıyor, dövüyor, şiddet uyguluyor ve sonra karısının ayrılmaması için yine kendi çocuklarını kullanıyorlar...
- EX'ler eşsizler, güvenilirler, düzenliler, ama başka kulvarlarda... **Aldatmada eşsiz, kötülükte güvenilir, dağınıklıkta düzenli** ve hiçbir zaman asla değişmemecesine...
- **"Kolay hatırlarsın, unutmazsın"** diye ev telefon no'suna benzeyen no'larda cep telefon hattı aldırdı EX. Aksine daha zor oldu, hep karıştırdım, herkese dolandırıcı gibi yanlış verdim numaraları... Ve EX gider gitmez iki hattı da yok ettim...
- EX'ten ayrıldıktan sonra, nüfus cüzdanım

yenilendiğinde medenî hali hanesinde **"BEKÂR"** yazıyorsa, kocan ölünce dul, boşanınca özüne dönüyorsan, kimsenin bana medenî kanun gereği **dul** demeye hakkı olamaz...

• 2000'e 3 yıl kala başlayan EX evlilik, 13 yıl sürmüş olsa bile, yüzyıl değiştiği için asır gibi ve boşandıktan 3 ay sonra da yıl değiştiği için **"tam bir sene oldu EX'ten kurtulalı"** gibi geldi. Şayet istersen zamanın hız sayaç ayarı sana göredir. Bazen yıllar yenik düşer ilâç etkisinde...

• 48 beden EX görümce, daha EX ile nişanlıyken, **YENİ YIL** hediyesi 38 beden kıyafet almış ve **"dar gelirse değiştirme fişi var"** diyerek kalabalık sülâle ortamında, deneyip göstermemi istemişti. **Geline beden eğitimi şart** bağlamında koca namzetinin hanesinde ilk yaşadığım had bildirme şiddetidir.

• Ayrıldıktan sonra kadını öldüren EX kocaların, evlilik yeminini kendi şiddet algılarına göre anladıklarını düşünüyorum. **"Ölüm bizi ayırana kadar"** diye başlayan bir şey bittiğinde, karılarını öldürüyorlar ki, yemin onlara göre anlamını bulsun sanki...

• Sevgililik istemeyişime, **"pire için yorgan yakıyorsun"** deyimi kullanılınca anladığım, temsili yorgan demek sevgililik, pire demek EX sevgili.. **"Ne biçim bir pire imiş ki şu EX, daha nevrresimine bile bakmadan bütün yorganları yakıyorum"**...

• Bazen bir şarkıda, bazen bir şiirde, bazen bir şehirde hatırlarsın maziye... EX evliliğim bittiğinde elinde kocaman bir

Ayva meyvesi ile teselliye gelmişti Güneri Abim.. Ve ne zaman elinde ayva ile yine gelse, bir ayva zamanı biten EX evliliğimin bitiş yıl dönümüdür, ayrılık bir yıl daha yaşlanmış demektir...

• Tasmalı ipi sahibinin ellerinde, hiç bir şeyi gözü görmeyen, zengin sahipli, süslü köpekten kaçıp ağaca tırmanan yavru sarı kedi gördüm muhitte.. İşte o an anladım ki EX kişiden kaçmak, anlamsız ve Sarı Kedinin tabiatının gereği kadar doğaldır...

Evlensel Meseleler

• Bir sürü

zevceli zamanın

Padişahı damat

adayına evlilik konuşması yapıyor; **"sen iyi bir askersin, Yunan Harbindeki zaferde payın büyük.. Lâkin evlilikte maharet savaşa meydan vermemektir, evlilikte maharet barıştır, huzurdur, mutluluktur, münakaşaları kazanmak"** ben böyle **olacağını söylemişim** demek değildir." Anlaşılan tarihte de, tarih öncesinde de Evlilik zor bir şey ki, askerlikten bile..

• O seni arkadaşına anlatır, sen onu arkadaşına anlatırsın. Sonra onlar çok iyi bir çift olurlar, siz ayrılırsınız...

• Pamuk Prensesi öperek uyandıran Prens,

koca olunca pamuk karısını aldatığında kim uyandıracak... Gün gelecek aldatırken **"çok güzel uyuyordun Pamuğum, uyandırmaya kıyamadım"**

diyecek. Kadının uyandırılmak için erkeğe hiç ihtiyacı olmasa da... Kadını erkeğe karşı kim uyandıracak Acaba?..

Kadın Yanım

• Yemek tarif defterim, telefon rehberim, espri defterim vardı. Şimdi bir de şifre defterim eklendi. Ve şifre defterimin nerede olduğu da kimsenin ulaşamayacağı, kafamda şifreli bir yerde... (RESİM 6)

• Bazen bir kadın **"bak şuraya yazıyorum"** demek için yazar...

• Hayallerimizin erkeği hep bir başka kadınla beraber. Hayallerimiz bile bizi aldatıyor.

Erkek Tepik

• Sana gece yatısına geldiğinde veya

pantolonuna çay, kahve dökülse, pijama yerine versen giymeyeceği tayt, şimdi tarz oldu, giyiyor erkek kişi...

• Aldatmadığı için utanan ve kendisini bu yüzden işe yaramaz, beceriksiz hisseden erkekler var...

İnsan Tepik

• Sipariş alan garsonun **"her zamankinden mi?"** demesi mahâret değildir. Her zamankini doğru biliyor mudur? Başkası ile karıştırmadan doğru sipariş getirebilecek midir Acaba?

• **"Çok iyiyim"** dersin kötülüğün, **"Çok**

tokum” dersin açlığını, **“Çok mutluyum”** dersin mutsuzluğun akla gelir. Hiç ses etmeyeceksin demek ki...

• Herkes kendi astrolojik burcunu süper özelliklere sahip sanar. Halbuki o burçtan köşe bucak kaçanlar vardır...

• **“Sen giderken ben dönüyordum”** diyor ya biri diğerine... Demek ki hedefe ulaşmış olursun, gidilen hedef yerde kalmayacaksın...

• Para kazanman gereken iş yerin, sana para vereceğine, senin harcamalarına karşılık, kısıtlıyor, zoraki mâli danışmanlık yapıyor. Para kazandırması o işte...

• Kış başladığında en erken kaban giyene ve tişörtle dımdızlak dolaşana aynı abeslikte bakılır.. Ara kıyafet dökülen yaprak renklerinde Pardesü giyenlere de **“hâlâ var mı, kaldı mı ki bunlardan?”** abesliği ile bakılır...

Sokak Tepik

• **AKBilli Bayan Yanı !** – Bir çok durak geçtikten sonra anlayacağım ki yanına Kadın otursun diye, dolu otobüste yan koltuğu poşet çantası ile tuttu tesettürlü kadın. Pahalı marka el çantası ise kucağındaydı.. Güneş gözlükleri ile hiç kıpırdamadan sadece pencereden dışarı baktı ve kimse ile gözlük altından bile göz göze gelmedi... Seçtiği kadın gelince bedenini kapı gibi çevirdi..Hatta yanına oturtacağı bayan yanını da tesettürlü bir yolcudan seçti.. **“Özel araca, taksiye bin”** klâsik tartışmasını yapsan, orada da tesettürlü kadın sürücü tercih etmek isteyecektir...

Bayan yanı dediğin nedir ki? Ayakta yanında durup dikilen erkek, önünde oturan erkek, arkada oturan erkek... Neye göre, kime göre bayan yanı Acaba?

• **Dikkat.!** – Süresi bitmiş, geçmiş, gitmiş olan kredi kartlarınızı sokaklarda, kaldırımlarda, bankamatik önlerinde yerlere atmayınız. Yanımda olan Abime tutunamazdım, öyle bir bastım, kaydım, düşüyordum ki... Kaza sebebi **“kredi kartından kaydı”** olarak kayıtlara geçecekti... Asla kredi kartı kullanmadığım halde kredi kartı mağduru olacaktım, ölmezsem tabii ki de... Meğer yazın karpuz kabuğuna, kişin muz

kabuğuna basıp kaymak sebze meyve tükettiğimiz izaretimiş, şimdilerde ise artık sadece para yiyor ve para tüketiyoruz...

Ekran Tepik

• Yabancı filmde çocuk evden kaçmış, **“Arizona, San Francisco il sınırı falan filan”** deyince ecnebi yerler olduğu için paniğe kapılıyor izleyenler. Halbuki bize uyarlırsan çocuk Gebze’den binmiş İpsala, Edirne’ye falan gitmiş, mesela Bostancı’dan Taksim’e gitmiş...

Sanal Tepik

• Sanal alem yokken çok arkadaşım var sanıyordum, meğerse gerçekte hiç arkadaşım yokmuş.

• Kâğıda yazıp dükkân kapısına, camına astığımız, **“evdeyim, camideyim, dışarıdayım, arızadayım geliyorum”** gibi takıldığımız adreslerimiz gerçektir. Bir sanal adresten diğerine gidince, **“instagramdayım, feyzbuktayım, tvitirdayım geliyorum”**... gerçek miyiz? Belli bile değiliz.

• Kendi fotoğrafımızı çekerken, kollarımız bedenimizden öteye ancak yarım metre uzanabildiğinden, en az 10 kilo fazlası ile gereğinden ablak görünüyoruz. Ama Selfie çubuğu

foto çekimler, kol boyu uzunluğunu da eklersek, en az 5 kilo zayıf gösteriyor.)

• Sanal yorumlardaki kısaltmalar yabancı dilden beter, onları bile gugul çeviri ile okuyabiliyoruz...

Dünya Tepik

• Tek bir umudumuz; hırsızlara çaldiracak maddi & manevi hiç bir şeyimizin kalmamasıdır !

• İçinde yaşadığımız şu şiddet aleminde, güzel, alımlı, havalı bir kadın olmadığımıza sevinmiş olur bir hal almışım.

• Yaşlandıkça anladım ki; hep yaşlılara bir şey olacak değil. Ölüm, yaşta değil başta imiş, ölüm yaşa değil başa gelirmiş. Ya bunu çocukken anlamış olsaydım, işte o zaman gel de yaşa dünyada...

• Bir yılı daha kapatırken yaşantımıza soruyorum; **Ya gelecek yıl yoksa?**

ece burgaz

kaş

OFFF, kim çıkardı bu kalın kaş modasını yaa?!! 30 yıldır kalın kaşlı dolaşan bana kaşlarımı yoldurdu resmen! Öyle modaya uymuşum gibi dolaşamam ben! Yalnız gene de bi acayiplik var, inceden bi huzursuzum sanki. Bu bakışlar hiç hayra alamet diil. Ay şimdi ister misin herkesin canı ince kaş çeksin, bu moda olsun! İşallah benim kaşlar kümez o arada. Bel çantama mı bakıyolar lan yoksa? Eyvahlar olsun, o da moda olursa yandık! Pratikliğine yandığının canım bel çantam. Yok yok çantama bakmıyolar, kaşlarımıza odaklanmışlar. Ay off iyice paranoyak oldum ya, kim neyime baksın ki benim! Neyse modanın sağı solu belli olmaz, ben gene de tetikte olayım.

1 ay sonra bel çantası moda oldu...

Hayat çok kısa dostlar! En güzel şeylerinizi çekmecedan çıkarın, kullanın gitsin...

Yaşam...

MELTEM ARIKAN

meltem@meltemarikan.com

Gözler yağıyordu gökyüzünden; körleşmiş, karalanmış, donmuş. Öylesine aralıksız akıyorlar ki üstüme üstüme... Baktıkça görmeyen, baktıkça kamaşan, baktıkça başkalaşan... Ve yüzüzleşen ve ayrıklaşan ve aralıksız damlayan... Gözlerle yansıyan yaşam...

Öylesine hayatların içinde, öylesine yaşamak... Öylesi olmayan arayışların içinde. Büyük büyük duygular, büyük büyük beklentiler... Doğaya yaklaştıkça koptuğun, doğaya yaklaştıkça uzaklaştığın, kimi zaman anlamakta zorlandığın yaşam...

Kulklar yağıyordu gökyüzünden; duymayan, sağırlaşmış, tıkanmış. Sesler cehennemden kaçarcasına, yağdıkça paldır küldür yuvarlanan... Duymaya çalıştıkça bağırın, bağırarak sağırlaşan... Duymaya çalıştığın yaşam, üzerine yağın kulaklarca duyulamayan...

Uçurumların kenarında adım adım ilerledikçe... Uçsuz bucaksız uzanan deniz... Uçurumlar seni çağırırdıkça... Uçurumlara uçmak, uçurtmalarla... Ve rüzgar... Sessizliğin içinde küçüldükçe

küçülen, varlığın önemsizleşen yaşam. Uzaklarda birbirlerinin içinde kaybolmuş yaşamlar. Ne adına, niçin tüketildiği bile bilinmeyen... Uçurumların kenarında adım adım ilerledikçe senden uzaklaşan yaşam...

“Dalgalar kayalara vurduka yontulan... Kimi zaman taşlaşan, kimi zaman yok olan... Dalgalar, dalgaları yaratan rüzgar ve rüzgarlarla savrulan duygular... Duygulara savrulan yaşam...”

Salyangoz kabuğunda yaşanan yaşam... İçine içine çekilen... Kabuğun içinden çıkmadan... Kabuğun sırtında, gözyaşlarıyla yıkanan... Salyangoz kabuğunda yaşamak yalnız ve huzurlu... Yalnız ve sakin... Yalnız ve ama'larsız... Salyangoz kabuğunun inceliğinde, basit... Kabuğuna girdiğin anda yok olan yaşam...

Duygular, duygularda boğulanlar, duygularından kaçanlar, duygularına esir olanlar. Duygulara yaşam... Dalgalar karaya vurduka... Karalar şekil aldıkça

yontulamayan yaşam... Yaşamın içinde yaşamaktan kaçan yaşam... Yaşamın içinde yaşanmayan yaşam...

Diller yağıyordu gökyüzünden; dilsizleşmiş, acılaşmış, acıtan, zorlayan, susturan, nefrete bulanmış... Aralıksız etrafı saran. Sana rağmen sana dokunan... Kaçamadığın dillerle dillenen yaşam... Sana ulaşan, seni yakalayan, kimi zaman yakan... Diller tatsızlaştıkça, diller sivrildikçe, diller dillere dönüştükçe... Dilsizleşme arzusu... Dillerin altında ezildikçe... Dillenenmeyen yaşam...

Denizin sonsuzluğundan yansıyan, rüzgarın uğultusuyla ulaşan, yağmurla yıkayan, şimşekle aydınlatan yaşam... Yaşamadan yaşanan... Yaşandıkça acıtan... Dalgalara bulandıkça, rüzgar savurduka kendini bıraktıkça, bırakmayan yaşam...

Yaşam; yaşanan, yaşanamayan, yaşanacak olan, yaşanmış olan... Sonu başı olamayan, her gün yeniden yazılan yaşam... Yaşasan da, yaşamasan da yaşayacak olan...

Evet çok sıkılıyordu artık bu işten. Yönetici olacak karı saldırganın tekiydi ve her fırsatta neyi nasıl daha iyi yapabileceğini söylüyordu. Bütün gün bilgisayarın karşısında oturduğu yetmiyormuş gibi bir de bu kadının zulmüne dayanmak zorunda olmak saçmaydı. Bütün bu insanlardan da sıkılmıştı. Bilgisayarının ekranına başını çevirip kendisine yeni bir laptop aramaya koyuldu. İşini bitirdiğinde yeni bir laptop ısmarlamış, kendi kendine gülümsüyordu. Yanından geçen mesai arkadaşlarından biri “Ne haber?” diye sorduğunda yüzündeki gülümsemeye “iyi, çok iyi” dedi. “Yeni oyuncağımı görmek ister misin?” diye sordu. Ekrandaki laptop resmini göstererek “İşte” dedi ve tüm teknik özelliklerini hızlı hızlı anlatıverdi. “Mmmm. Güzele benziyor, tebrikler” diye cevap veren arkadaşına, “Evet evet fena değil, şimdi annemle babamı gemi yolculuklarında izleyebileceğim” dedi. “Ah pardon önemli bir e-mail gelmiş, izinle” diyerek yanında dikilmekte olan arkadaşının uzaklaşmasını bekledi. “Yeni laptop, önemli e-mailler, hadi hayırlısı” diyerek uzaklaştı adam. Bu sırada mailini açmış ve okuyordu bile. Muzaffer bir edayla gülümsedi ve gerindi maili okumayı bitirince. Telefonla kendisine ertesi güne bir uçak bileti ayırttı ve masanın üzerindeki tek kalemi çekmecesine koyarak bilgisayarın kapatma düğmesine bastı. “Herkesi iyi aksamlar” diyerek çıktı. Arabasına doğru yürürken ayırttığı uçak biletini hemen kullanma isteğiyle adımları hızlandı. Arabaya bindi ve garajdan çıkarken cep telefonundan kadını aradı. “Nasılsın patroniçe?” dedi. “Fena değil, bugün biraz elemanın biriyle takıştık. Bunlar bu unutkanlıkla nasıl kendilerini işe getirmeyi unutmuyorlar anlamıyorum.” dedi kadın. “Her zaman söylemen lazım bazılarına. Boşver bunları. İki gün sonra oradayım ve seni soyuyor olacağım. Sıkıntılarından da. Mmmmm çok özledim memelerini ve ayak parmaklarını” dedi adam. Kadının gülüşü duyuldu telefonun öbür ucundan. “Sensiz yaşamak istemiyorum buralarda. Sevgililer gününü kutlamak için uçağa binmek istemiyorum. Yanında uyanıp kutlamak

ANAHTAR

istiyorum. Sabah kahvaltını hazırlamak, akşam yemeğini yediğinden emin olmak istiyorum. Kimsenin

senin canını sıkmasını istemiyorum” diye devam etti adam heyecanlı bir sesle. Kadının gülüşü duyuldu tekrar ve “Şimdi kendime bir burbon koyup gevşemeğe çalışacağım. Evin sessizliğini çok seviyorum. Senin günün nasıl geçti?” diye sordu kadın. “Cadiyla boğuşarak her zamanki gibi. Bugün de alım listesinde unutulmuş küçük bir detay yüzünden yedik fırçayı. Öğleden sonra kendime yeni bir laptop ısmarladım. Apple. Seninkinin yeni modeli. Haftasonu orada olacağım için senin adresini verdim” dedi adam. “Tamam canım ben şimdi kendime yiyecek birşeyler hazırlayacağım. Sonrada yarın ki toplantı için çalışacağım. Yeni ürünün tanıtımı için TV kampanyasını yapacak ajans ile görüşeceğim.” dedi kadın. “Tamam, seni yarın uçağa binmeden arar kahvaltıda ne istediğini sorarım” dedi adam kısık ve yakınlıklı bir ses tonuyla. “Keske bugün haftasonu olsaydı. Sevgililer gününde yanımda sevgilimin olacağını düşünmek beni çok heyecanlandırıyor. Hadi git birşeyler ye artık. Öpüyorum seni her yerinden” dedi adam ve kadının gülüşünü duyduktan sonra telefonu kapadı. Eve vardığında doğruca buzdolabına yönelip bir bira aldı ve bilgisayarın başına oturdu. Evden eve taşıma şirketlerini araştırmaya başladı.

Epilog: Bir sene sonra bir arkadaşlarının evinde yemekten, kadın adamın geçen sevgililer gününde ona ne hediye verdiğini anlatıyordu. Kendisinin adama ne hediye verdiği sorulduğunda adama döndü ve anlatmasını ister gözlerle baktı. Kadının elini tutmakta olan adam hatırlayamadı. Kadının yakın arkadaşı olan ev sahibi uzaktan adama ev anahtarını göstererek hatırlattı hediyesinin kadının evinin anahtarı olduğunu.

**Epiloglu
Erkek
Öyküleri**

Bedriye Hülya

YIL SONU BALOSU

Betül Yılmaz

1 OCAK

* İstanbul Ortaköy'de Reina'da silahlı saldırı 39 kişi öldü, 65 yaralı.

* Gelir adaletsizliğinin bitmesini isteyen Prof. Tony Atkinson 72 yaşında öldü.

Atkinson Platonun da dediği gibi 'Kimse, toplum da en fakirden dört kat vergin olmama lıdır'a inanır.

5 OCAK

BOOM

* İzmirde bomba yüklü araç ile adliyeye girmek isteyen teroristler ile polis ile çıkan çatışmada bombalı araç patladı. 3 kişi öldü.

* Ak parti ve Mhp'nin uzlaşığı anayasa paketimeclise sunuldu. Anayasanın 18. maddesi değişecek.

10- 15 OCAK

* TBMM Başkanlığı'na sunulan 18' maddelik anayasa değişiklik teklifi- nin 1. tur oylamaları tüm maddeler kabul edilerek tamamlandı.

17 OCAK

GIRGIR

21

OCAK

* AK Parti'nin, Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi, 339 oyla kabul edilerek yasalaştı. yeni anayasanın kabulü için sırada Halk oylaması var.

* Hz. Musa peygamber ile ilgili karikatürün, edep ve ahlaka uygun olmadığı gerekçesi ile kapatıldı. 25 kişi işsiz kaldı.

8 SUBAT

AYNI ZAMAN'DA

* Oyuncu Ayberk Atilla bu sabah 71 yaşında hayatını kaybetti.

* OHAL kapsamındaki 686 Sayılı KHK ile toplam 4 bin 464 kişi kamu görevinden çıkarıldı. 330 akademisyen ihraç edildi.

27. OCAK

AND THE OSCAR GOES TO

LA LA LAND
... I-IM SORRY

MOON LIGHT

SIG!

09.03 18

*Ohal kapsamında, KHK'ler ile mesleklerinden ihrac edilmiş olan Nuriye Gülmen ve Semih Özakça açlık grevine başladı.

.MART 20.03

Rock'n Roll'un efsane ismi Chuck Berry

*ABD'li milyarder, iş adamı David Rockefeller

90 yaşında hayatı tıkanıp bitti.

101 yaşında öldü.

21. MART

*Gazeteci Tayfun Talipoğlu 55 yaşında hayatını kaybetti.

31. MART

Sinema sanatçısı Halit Akçatepe yaşamını yitirdi.

4. NISAN

*Suriye İdlip kentine bağlı Han Şeyhun kasabasına rejim veya Rus uçakları kimyasal bombalar attı. 100'den fazla sivil hayatını kaybetti.

*ABD Başkanı Trump'ın talimatıyla, Doğu Akdeniz'de yerleşik USS Porter ve USS Ross destroyerlerinden ateşlenen 59 Toma Hawk füzesi, Suriyenin Şayrat Hava Üssü'nü vurdu. Pentagon, Idlib'deki kimyasal saldırılara karşılık operasyonun düzenlendiğini duyurdu.

7. NISAN

19. NISAN (25. NISAN)

Oyuncu Bülent Kayabaş 72 yaşında hayatını kaybetti

Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi, Türkiye'yi siyasi denetim altına alma kararı verdi. Türkiye, 13 yıl sonra yeniden siyasi denetime alındı.

26 NISAN

*Emniyet Genel Müdürlüğü FETÖ bağlantılı olduğu değerlendirilen 9 bin 103 polisi aşığa aldı.

2. MAYIS

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, 16 Nisan 2017 halk oylamasıyla kabul edilen anayasa değişikliği ile kurucusu olduğu AK Parti'ye yeniden üye oldu. 1961 Anayasasından beri cumhurbaşkanlarının partileriyle ilişkilerinin kesilmesi hükmü yer alıyordu.

11. MAYIS

Ses sanatçısı İbrahim Erkal hayatını kaybetti.

12. MAYIS

150 ülkeden 200 bine yakın kurbanla tarihin en büyük siber saldırısı gerçekleştirildi.

21. MAYIS

*THY Euroleague Finali'nde Fenerbahçe, Yunan ekibi Olympiakos'u yenerek Avrupa şampiyonu oldu. Tarihte ilk kez bir Türk takımı Avrupa Şampiyonu.

23.MAYIS

Nuriye Gülmen ve Semih Özakça, direnişlerinin 195. günü, açlık grevinin ise 75. gününün de haklarında çıkarılan yakalama kararı ile 22 Mayıs sabahı evleri polisler tarafından basılarak gözaltına alındılar. 23 Mayıs günü ise çıkarıldıkları mahkeme de tutuklanarak Sincan Cezaevine sevk edildiler.

6. HAZİRAN

İşadami Adnan Kaşıkçı, Londra'da öldü.

*Galip Tekin aramızdan ayrıldı.

08.06

*Dünyada önemli bilimsel çalışmalara imza atan Prof. Dr. Rıdvan Ege 92 yaşında hayatını kaybetti.

13. HAZİRAN 14.06

Borsa İstanbul'da BIST 100 endeksi, tarihinin en yüksek seviyesi olan 100.000 puanı gördü.

CHP Milletvekili Enis Berberoğlu hakkında Adalet Bakanlığı'na ait TIR'ların durdurulmasıyla ilgili görüşlere ilişkin davada tutuklama kararı çıktı. Berberoğlu'na 25 yıl hapis cezası verildi. CHP lideri Kemal Kılıçdaroğlu ise yarın Ankara Güven parkta adalet için yürüneceğini açıkladı.

*Gazeteci yazar Ayşe Aral hayatını kaybetti.

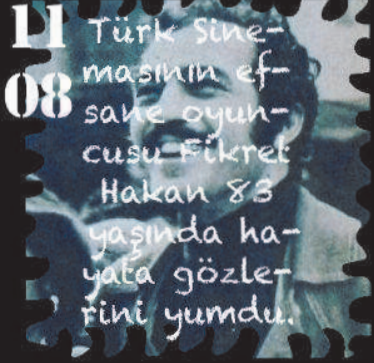
19.06/07

*Hakan Balamir 72 yaşında hayatına gözlerini yumdu.

9. TEMMUZ

*CHP lideri Kemal Kılıçdaroğlu, 25 gün süren Adalet Yürüyüşü'nü Maltepe mitingi ile tamamladı.

11.08 Türk Sinemasının efsane oyuncusu Fikret Hakan 83 yaşında hayatına gözlerini yumdu.

15. TEMMUZ

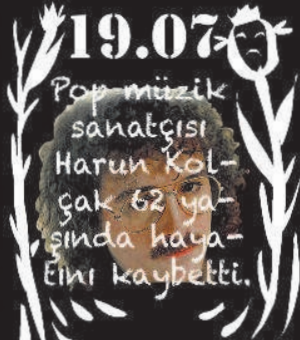
Darbe girişiminin 1. yılı TBMM Genel Kurulunda 15 Temmuz özel oturumu yapıldı.

OHAL'i dördüncü defa uzatan başkanlık teskeresi, Genel Kurul'da yapılan oylamada kabul edildi. OHAL üç ay daha uzatıldı. 21 Temmuz 2016'dan beri OHAL

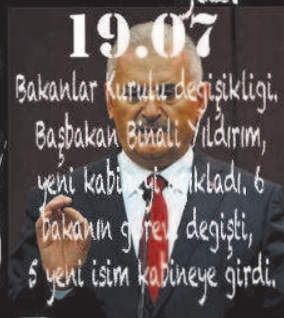
17. TEMMUZ

18. TEMMUZ

İstanbul, tarihindeki en yüksek yağış miktarlarından birini gördü. Silivride 127,84 mm olarak ölçülen yağış miktarı, 32 yıl önceki 125,5 mm rekorunu geçmiş oldu. Yağış miktarı Temmuz ayı ortalaması olan 32,5 mmi neredeyse 4 kat aştı.

Pop müzik sanatçısı Harun Kolçak 62 yaşında hayatını kaybetti.

Bakanlar Kurulu değişikliği. Başbakan Binali Yıldırım, yeni kabineyi açıkladı. 6 Bakanın görevi değişti, 5 yeni isim kabineye girdi.

20.07

"Şoför Nebahat" karakteriyle ünlenen Sezer Sezin vefat etti.

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığının, bin megavatlık Rüzgar Enerjisi Yenilenebilir Enerji Kaynak Alanları (YEKA) ihalesi 8 konsorsiyumun katılımıyla gerçekleşti. Alman Siemens-Türkerler-Kalyon, ortaklığı 3,48 dolar sen/KWS ile ihaleyi kazandı.

20.08

Amerikalı komedyen Jerry Lewis 91 yaşında Las Vegas'taki evinde hayatını kaybetti.

21. AGUSTOS

Tarihin en büyük güneş tutulması gerçekleşti. 90 dakika süren tutulmada, 2 dakika 40 saniye boyunca güneş tamamen kapandı. Güneşin yüzölçümü ilk kez gerçek değerine yakın olarak hesaplanabildi.

23.08

Milli Güreşçimiz, Paris'te düzenlenen 2017 Dünya Güreş Şampiyonasında Altın madalya aldı. Dünya Şampiyonasında, Kadınlar güreşte ilk defa final oynadık ve Yasemin Adar Dünya Şampiyonu oldu.

25

OHAL kapsamında iki yeni KHK yayımlandı. Kararnamelere göre, 928 kişi kamudaki görevinden ihraç edilirken 57 kişi göreve iade edildi. 10 emekli TSK personelinin rütbeleri alındı. 6 kurum kapatıldı. MİT cumhurbaşkanına bağlandı.

AGUSTOS

* TRT spikerlerinden Mesut Mertcan, yaşamını yitirdi.

26. AGUSTOS

Yazar Muzaffer İzgü 84 yaşında hayatını kaybetti.

27.08

Sunucu Vatan Şaşmaz, öldürüldü.

19. EYLÜL

Milli Eğitim Bakanı İsmet Yılmaz Bu sene TEOG sınavının yapılmasını açıkladı.

20. EYLÜL

Meksika, 7.1 büyüklüğünde depremle sallandı. Depremde en az 224 kişi öldü.

22. EYLÜL

İstanbul Belediye Başkanı Kadir Topbaş İstifa Etti.

24. EYLÜL

Almanya'da sandık çıkış anketi sonuçlarına göre yüzde 33.5 oy alan Merkel, dördüncü kez genel seçimleri kazandı.

25.09 *Kuzey Irak'ta Barzani'nin düzenlediği bağımsızlık referandumu Uluslararası tüm uyarılara rağmen başladı.

27. EYLÜL Playboy dergisinin kurucusu, sahibi Hugh Hefner 91 yaşında hayatını kaybetti.

02. EKİM

ABD Las Vegas, Mandalay Bay Oteli'nin yanındaki müzik festivaline otelin 32. katından otomatik silahlarla ateş açıldı. En az 58 kişi öldü. Hastaneye kaldırılan yaralı sayısı 500'ü geçti.

08. EKİM

ABD Büyükelçiliği yaptığı açıklamada, Türkiye'den yapılan vize başvurularının baskıya alındığını bildirdi.

17. EKİM

*OHAL'in 3 ay süreyle uzatılmasına ilişkin Başbakanlık Tezkeresi TBMM Genel Kurulu'nda kabul edildi. Türkiye ülke olarak Temmu 2016 yılından beri Olağanüstü Hal (OHAL) koşulların altında.

27. EKİM

Suudi Arabistan, Sophia adlı robota vatandaşlık verdi. Dünyada vatandaşlık verilen ilk robot oldu.

27.10

İspanya'nın Katalonya özerk yönetimi parlamentosu, tek taraflı bağımsızlık ilan etti.

*Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek, 23 yıldır sürdürdüğü görevinden, cumhurbaşkanının isteği üzerine, istifa etti.

Balıkesir Büyükşehir Belediye Başkanı Ahmet Edip Uğur hem AK Parti hem de belediye başkanlığı görevinden istifa etti.

*Irak'ın güneydoğusunda yer alan Süleymaniye ve Halepçe kentlerinin keşif çalışmaları kapsamında 7.3 büyüklüğünde deprem meydana geldi.

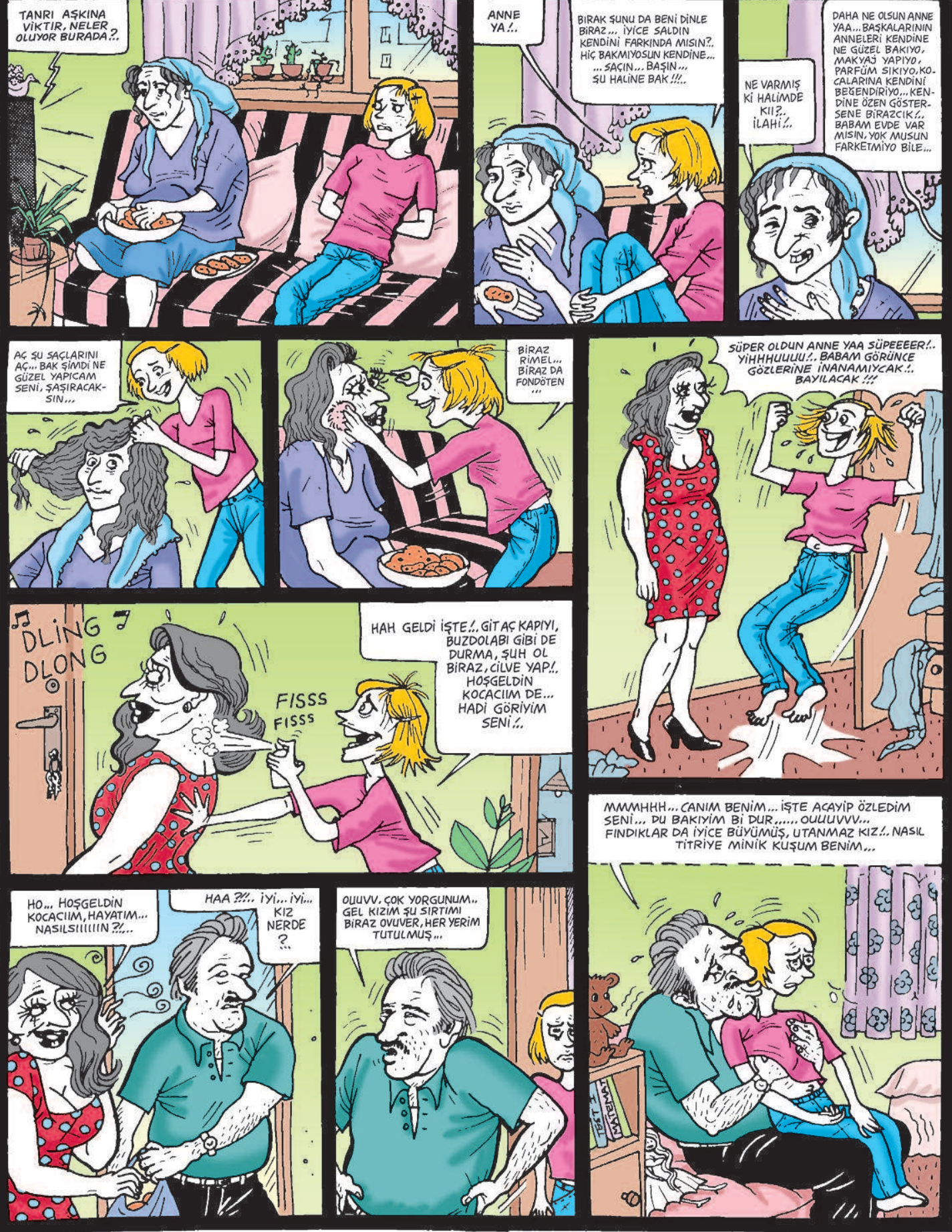
14. KASIM

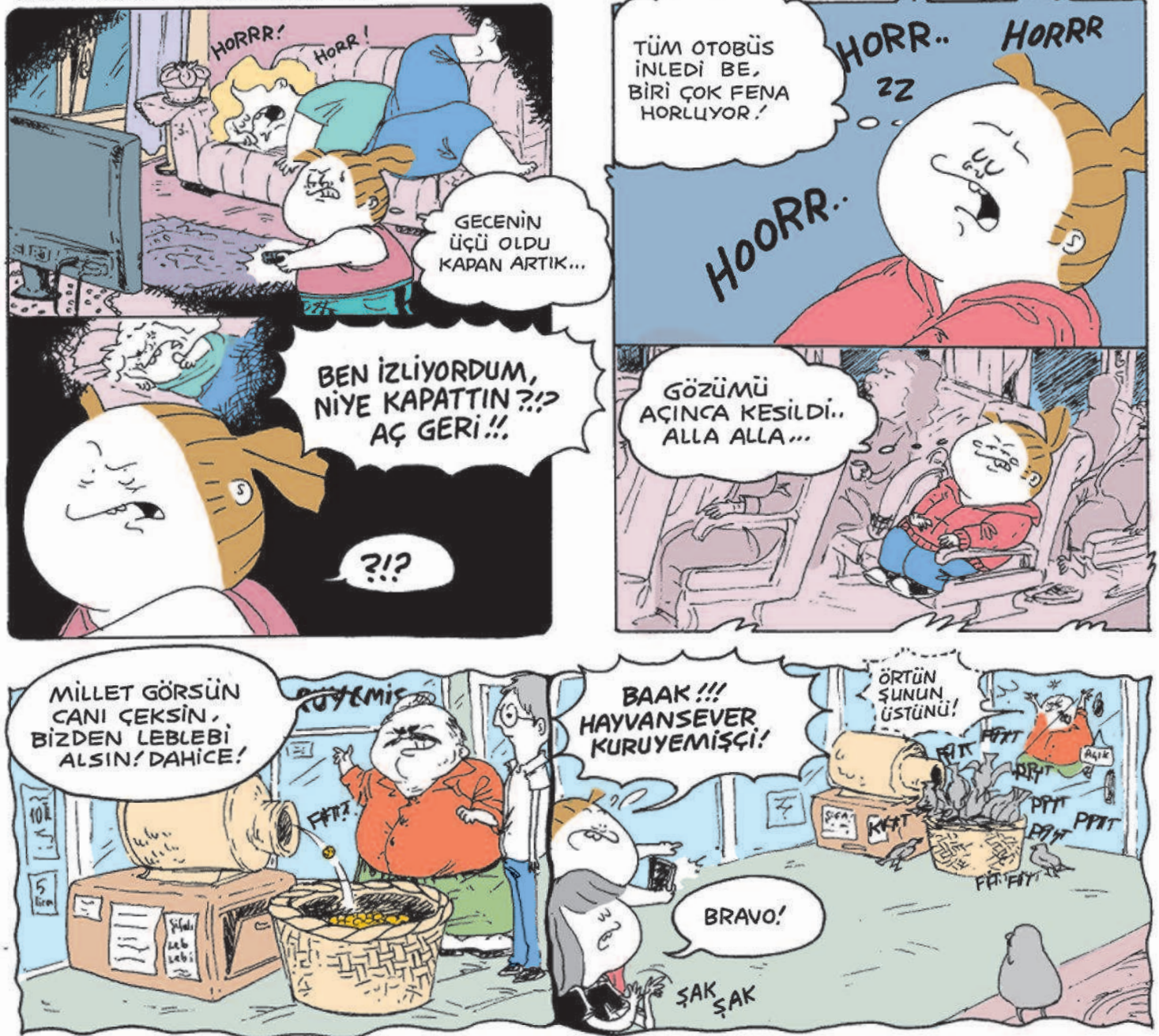
AİHM, EÜTÖ 15 Temmuz 2016 darbe girişiminin ardından yapılan vakfı 125 bin başvuruyu, Olağanüstü Hal İşlemleri İnceleme Komisyonunu adres göstererek reddetti.

Olimpiyat şampiyonu eski milli halterci Naim Süleymanoğlu, tedavi gördüğü hastanede hayatını kaybetti.

*Şimdilik benden bu kadar 2018 yılsonu balosunda olumlu gelişmeler olması dileğiyle sevgi.

SARDUNYALAR
ve
KADINLAR

GELİYOR...

Kadın ve Eşitlik

Gökçen Erdoğan

Kadın erkek eşitliğini amaç edinmiş kişi ve kurumların anlamlı adım ve aktiviteleri, zaman zaman bazı yanlış yorumlamalar ve bağımsız hamleler nedeniyle yara alıyor. Buna çok sık rastlıyorum. Peki nedir bunlar? Neden kadın hareketine zarar verdiklerini düşünüyorum?

Kadın haklarını, zaten var olan haklarımızı teslim almanız için çizdiğimiz yolda yapılan iki hata var bana kalırsa;

- 1) Pozitif ayrımcılık saplantısına düşmek
- 2) Kadın tabiatını inkar etmek

Dünyada yayımlanmış makaleleri okuduğumda ya da dışı dışı aktivistlerin ve kadın haklarının yanında yer alan erkeklerin temelli tezlerine, söylemlerine baktığımda neredeyse hepsinin bu pozitif ayrımcılık meselesine değindiklerini görüyorum. Pozitif ayrımcılık istemek, bir bakıma acizyeti kabul etmek ve kadını yardıma, kayırmaya muhtaç biçimde sunmak anlamlarına geliyor. Yani eşitliği ve pozitif ayrımcılığı aynı anda isteyemeyiz. Arzumuz ve hedefimiz, ikisinden biri olmalı. Otobüste kendisine verilen yeri reddeden bir hamileninki de doğru tutum değil bana kalırsa, “kadınla erkek eşitse niye hamilelere yer veriyoruz?” diyen erkeğin tutumu da. Doğrusu, otobüslerde hamile, hasta, sakat, çocuklu ya da yaşlı, fiziki olarak görece zor koşullar altındaki kadın ve erkeklere yer verilmesinin doğruluğu. Bunun toplum kuralları içinde kendisine yer bulmuş ve de kabul görmüş olması. Yani toptan bir reddetme ne güç göstergesi ne de zayıflık. Kadının fiziki olarak daha güçsüz olması da, hamile olsun olmasın, onu erkekten geride kılan bir şey değil, bir var oluş özelliği. Bunu erkek ne kadar kavramalıysa kadın da o kadar kavramalı bana kalırsa.

Bununla birlikte özellikle çalışma hayatında kadınla erkek eşitliği gerçek bir ihtiyaç. Kadın yöneticilerin daha zor olduğu ve erkek yöneticilerin daha hızlı karar alabildiği, mantıklı olabildiği yönündeki görüşler ne denli yanlışsa, fiziki güç gerektiren işlerde kadının tercih edilmemesi o denli anlaşılabilir ki bu tür yaygın toplumsal düzen halleri ve oluşlar da toplumdan topluma değişmekte. Kadın erkek eşitliğinden kasıt, kadın ve erkeğin yapısal ve duygusal özellikleri göz önünde bulundurulmak suretiyle eşit hak ve fırsatlardan yararlandırılması bana kalırsa. Eşitlik hususu, insan tabiatını dışarıda bırakılarak değerlendirilmeye uygun değil anlayacağınız. Regl, sünnet, doğum gibi farklar göz önünde bulundurulduğunda kadına ve erkeğe yerine göre ayrıcalıklar tanınması da eşitliğin bir parçası. Ama mastürbasyonun

Sorgulayan Helen & Virginia Woolf

yalnızca bir erkek hakkı olarak görülmesi kadın ve erkek eşitliğine aykırı.

Kadın tabiatını inkar etme meselesi de bunlardan çok bağımsız değil aslında. Kadının var oluş özelliklerinden birinin anaçlık olduğunu sanıyorum hepimiz biliyoruz. Ben bir kadın hastalıkları ve doğum uzmanı olarak çok ama çok yakından, çok sık gözlemliyorum. Kadının, çocuklarla daha fazla ilgilenen, ev düzenine daha hakim olan aile bireyi olması kadının ezilmesinin bir göstergesi sayılabilir mi? Erkeğin, bunları topyekün kadın vazifesi olarak görmesi ve bölüşmeyi ya da destek olmayı istememesi kadına yönelik bir haksızlık ve dayatma. Ama kadının, bu konuda daha etkin bir varlık olduğunu inkar etmek de büyük hata. İnsan yaradılışı, insanın kendisinden haklarından ayrı düşünülebilir mi? Belki, belki düşünülebilir ama doğru değil.

Demem o ki birbirinden farklı şeyler birbirleriyle aynı olamazlar. Davranışları, tutumları, alışkanlıkları aynı olamaz. Ama bu haklarının eksik teslimine bahane olamaz. Aynı haklara sahip olmak demek aynı olmak demek değildir. Farklılıkları inkar etmek değildir, olmamalıdır da. Daha fazla yardıma ihtiyaç duyan ‘eksik’, daha güçlü olan ‘fazla’ sayılamaz.

Kadın, var olan özellikleriyle hiçbir inkara mahal vermeyecek kadar güçlü ve özel bir varlık. Onu erkekle yarıştırmaya lüzum yok. Onu başlı başına bir varlık ve bir hak sahibi olarak görmenin anahtarı da bu. Umarım anlatabildim. Çünkü doğrusu, kadın olma tabiatına saldırarak ve saydırarak kadın haklarının teslim alınabileceğini sanmayanlardı. Kadın olmaya sahip çıkarak başarabiliriz. Farklarımıza ve dahi iyi kötü yanlarımıza.

Eyyy İhtiyar!

Hızımı almış yürüyordum. Alnımdan akan terler gözümü yakıyordu. Aynı zamanda kafamın içinde “Sadeleş! Sadeleş!” diyen o yaşlı Amerikalının sözleri şeref turundaydı. Susmuyordu ihtiyar: “Neden bu kadar acele içinde yaşayıp hayatı ziyan ediyoruz?”

Bilmiyorum adamım. Lanet olası sorunu al ve çık kafamın içindeki odalardan!

Çıkmadı!

Belki susar diye hızımı arttırıp kulaklığımdan gelen müziğin sesini açtım. İhtiyarlara mahsus bir ısrarla konuşuyordu: “Sadelik, sadelik, sadelik! Diyorum ki ikiden ya da üçten daha fazlasını, yüzlerle binlerle düşünme, bir milyon yerine yarım düzine say, hesapların başparmağının tırnağına sığsın. Sadeleştir, sadeleştir. Günde üç öğün yerine, eğer gerekirse, bir öğünden başka yeme; yüz tabak yerine beş tabağın olsun, diğer her şeyi de bu oranda azalt.”

Söz verirsem susar belki, dedim. Tam söz vereceken bu sefer zihnime attığı çentik devreye girdi. Şimdi kendi kendimi yiyordum. Sadeleşmekten kastettiği maldan mülkten azade bir haldi. Böyle bir şeyin sözünü nasıl verebilirdim ki? Bu çok büyük bir iddia olmaz mıydı? Adam, gerekmedikçe yeme diyor. Her şeyi de bu oranda azalt! Ne yapayım yani, Dövüş Kulübü filmindeki Edward Norton gibi evi havaya uçurup havalı bir müzik eşliğinde kalabalığın arasından mı süzüleyim? Bu biraz anarşik bir tavır olmaz mı? Ufak ufak sadeleşebilirdim belki. Peki ama sadeleşmek bana ne getirecek ki? Sonra ihtiyar tekrar ce ee yaptı: “Lüzumsuz zenginlik yalnızca lüzumsuz şeyler satın alır.”

Anlıyorum dostum!

Chanel bir çanta ihtiyaç olamazdı ya da yüz elli çift ayakkabıya sahip olup onları aşındıracak bir insan bulunamazdı. Bunlar gereksiz, gereksiz olduğu kadar da pahalı şeylerdi. Kimin üç takım yemek setine ihtiyacı olabilirdi ki? İnsansız devasa evler neyin gösterisiydi? Nutella yemeden kahvaltı edilemez miydi? Coşmuştum işte.. Neredeyse “Eyyy İhtiyar!!! Sadeleşmeyi senden öğrenecek değiliz” diye bağıırıp çevremdeki tüm insanlara bir deliyle aynı ortamda olmanın tedirginliğini hissettirecektim ama yapmadım. Ben nerede nasıl delireceğini bilen, otuz bin bakımından yeni çıkmış lastikler kadar dengeliydim. Biraz biraz tünelin ucunda ışık gördüm. Düşündükçe açılıyor, açıldıkça rahatlıyor, yaşamımı gözden geçirip kendimi avutacak cümleler devşiriyordum.

Sonra bana bir anısını anlattı. Bir gün bir göçmenle karşılaşmış. Bu adam ensesinde büyümüş devasa bir ura benzeyen, içine her şeyini koyduğu bir çıkının altında

sendeleye sendeleye hareket ediyormuş. Ona acımış. Acımasının sebebi göçmenin eşyasının azlığı değilmiş. Bu kadar çok eşyası olduğu için üzülmüş. Sonra da demiş ki “İnsanlar öyle bir noktaya geliyor ki çoğu zaman zaruri ihtiyaçlarını değil, lüks ihtiyaçlarını temin edemedikleri için açlık çekiyorlar.”

Bu sözler içimde yankılanınca aklıma çocukluğum ve büyüdüğüm ev geldi. Kardeşlerimin kendilerini ısıtacak giysileri, onları sıcak tutacak ayakkabıları vardı ama içlerinden birisi Lacoste marka botu olmadığı için acı çekiyordu. Sonra bir şekilde o botu aldırıp bir sürelğine huzura erince başka heveslerin peşini kovaladı.

Sıkıntısı ihtiyaçlarından değil, gösteride sahne alamamasından geliyordu. Eşyalara ad takıp, onları kullananları yüce bir makama erıştirdiğini iddia eden sistemin çarkında dışlılar tarafından yontuluyordu. Üzüntüyle izlemiştim olanları.

Mala sahip olunarak elde edilen mutlulukların aslında mutsuzluk olduğunu söylüyordu ihtiyar: “Toprağın tadını çıkar fakat onu sahiplenme.” dedi sonra. Sahiplendikçe prangalara vurduğumuza uyandım. Mutluluğu eşya yükünden kurtulup özgür olmakta görüyordu. Dünyada özgürce engin ufukların tadını çıkarabilenler dışında mutlu insanın olmadığını anlattı sonra. Yenilenmenin doğada olduğunu söyledi. “Doğaya asla doyamayız.

Bitmez tükenmez canlılığı, engin ve muazzam özellikleri, enkazlarıyla deniz kıyısını, canlı ve çürümekte olan ağaçlarıyla, üç hafta süren şimşek ve yağmurlarıyla yabanı görmeli ve yenilenmeliyiz. Kendi sınırlarımızın aşılmasına ve hiç dolaşmadığımız yerlerde özgürce otlayan hayata tanıklık etmeliyiz.”

İçimi coşkulu bir gitmek arzusu kapladı. Gitmek, her şeyi geride bırakıp doğayla bütünleşmek istedim. Gördüğüm ilk ağaca sarılmak. Toprağa uzanıp göğe bakmak. İhanet edilmemiş bir şehir bulursam gidip orada yaşamak; yakılmamış, yıkılmamış bir yaban bulmak. Prangalarımın kurtulmak istedim. Sonra halime bakıp acı acı söylendim: Sen önce üzerinde yürüdüğün koşu bandını durdur da yere in.

*Bu denemedeki ihtiyar, 1862’de Amerika’da ölen filozof Henry David Thoreau’dur. 1845’te Emerson’un Walden Gölü yakınındaki arazisinde bir kulübe inşa eder. Gölün kıyısında, ormanın içinde iki yıl yaşar. Meksika-Amerika Savaşı’nı ve hükümetin köleliği kaldırmamasını protesto etmek amacıyla vergi ödemeyi reddettiği için Temmuz 1846’da tutuklanıp hapse atılır. Bu deneyim sonucunda siyasi eseri Sivil İtaatsizlik’i yazar. Kendi isteği dışında bir hayırsever tarafından borcu ödendiği için haptisten çıkar. Walden Gölü kıyısındaki yaşamını da Walden adlı bir eserde toplar. Bu denemedeki hayali konuşmaların kaynağı Walden’in Zepelin Yayınlarından, Aykut Örküp çevirisiyle çıkan baskısındanadır.

Karatay Sussun.

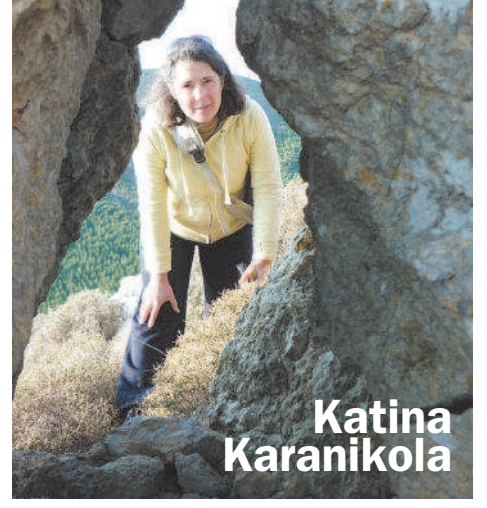
Zeytin yağı meyve suyudur lıkır lıkır için dedi meyve sularına yüzde on ÖTV vergisi geldi. Zeytin meyvedir avuç yiyin diyerek verdi gazı eline sopayı alan zeytin dökmeye, dövmeye gitti.

Kışa girdiğimiz şu günlerde zeytinci olanda olmayanda harıl harıl zeytin toplamaya koyuldu. Traktörler, kamyonetler gidip geliyor, zeytin sıkma fabrikaları gece gündüz uğulduyor, kırbaçlanan zeytin ağaçları acıyla iniyor. Uzun sopalarla ağaçlara vurulan darbelerin sesleri sırtım kamçılanırcasına yüreğimi acıtıyor. “Acımazlar vre babaları mı ekti” diyor dostum Stelyo.

Zeytin toplamak en yorucu ve en zevkli iştir. Zeytin yağmurlar başlanmadan toplanmalı aksi takdirde toplayıcıların işini engelleyeceği gibi meyvelere ve ıslak dallara yaslanan merdivenlerden her ikisi yara alacak. Yaralanan meyve ağaçtan düşecek kalitesi bozulacak. Zeytini sıkma vakti de çok önemli. Toplanan zeytin

birkaç gün içerisinde fabrikaya gitmese asit yükselecek besleyici maddeler ve tadı kaybolacak. Baharda çiçeğini açan ağacı takip eder zeytinciler, hava şartları zeytinin yağlanması yardımcı olacak mı mahsulü bozacak mı diye? Çiçekler yavaş yavaş önceleri saçma kadar küçük meyveye dönüşüyor. Yaz bize ne kadar iyi duyuluyorsa zeytin için son derece tehlikeli olabiliyor. Kavurucu sıcaklar meyveyi yakabilir. Sonbaharın renkleriyle meyve kızılışıyor, olgunlaşıyor. Meyve büyüdükçe üreticinin uykuları da kaçıyor. Meyvenin içine yağ düştükçe hastalıklar artıyor. Zeytin tıpkı kadın gibi bakım, merak ve zaman istiyor. Zira zeytin ağacı dişidir. Yaşlanmayan kadındır. Yüreğini kurutsalar da uzun ömürlüdür. Yeni doğan bebeklere “zeytin ağacı kadar uzun ömürlü olsun” denir Akdeniz yöresinde. Zeytin ağacı besleyen,

Zeytin ağacı ve kadın aynı kaderi paylaşarak, maruz kaldıkları şiddetten dolayı, daima gündemdeler.

katlanan annedir, güzeller güzeli uysal kızdır, binlerce öyküleriyle, geleneksel tedavi yöntemleriyle büyük annedir. Zeytin ağacı ve kadın aynı kaderi paylaşarak, maruz kaldıkları şiddetten dolayı, daima gündemdeler. İnsan cehaletinden, ilgisizliğinden ve kötülüğünden ikisi de aynı eziyeti görüyor acı çekiyor.

Zeytinin tarihi asırların derinliklerinden başlar. Zeytin ve yağının sağlığa faydaları Hipokrates zamanından biliniyor. Eski Yunanlar sağlıklarına ve güzelliklerine çok fazla önem verdiklerinden zeytinyağı antik çağlarda temizlik, güzellik malzemesi olarak kullanıldı. Hatunlar

hamam sonrası vücut ve saçlarına yağ sürerlermiş ten ve saçları parlasın, kuvvetlensin diye. Boşuna değil o zamanlardan “fae ladi k’ela vradi” (Zeytin yağını ye akşama gel) kalan deyim. Yok yok öyle değil aklınız hemen şeytanlığa gitmesin. Kadınlar geceden geceye çok ağır işlerde çalışan erkeklerine, zinde kalabilmeleri, ağır işlerde zayıf düşerek hastalanmamaları için, ilaç niyetine, bir şişe yağ verirlermiş yudum yudum içsinler akşam evlerine sağ salim dönsünler diye. Sporcular idmandan önce vücutlarına yağ sürerlermiş idman sonrası özel bir spatula ile tenlerinden sıyırdıkları yağ ter ve tozu da götürüyormuş. Olimpiyat oyunlarının sporcuları, henüz güneş yağı keşfedilmemişken, kavurucu sıcaklardan korunmak için bedenlerine yağ sürerler üstüne ince bir tabaka kum yapıştırırlarmış.

Zeytin ağaçlarını eken anaerkil medeniyet kadını sevdiği kadar ağaçları da sevmişti. Zeytini ağaçtan tek tek okşarcasına topladı yıllar yıllı çünkü babaları dedeleri ekmişti. Sonra... Değişen kültürlerle yöntemlerde değişti... Vurun kahpeye... Kafamda manyak sorular... Tıpkı zeytin ağacı gibi kadına da şiddet uygulayanlar O kadını “babaları ekmedi” diye mi uyguluyorlar?

Kızkardeşini işkenceyle elektrik vererek öldüren ağabeye iyi hal indirimi verildi...

SANIĞIN İŞKENCE KONUSUNDA GÖSTERDİĞİ ÜSTÜN BAŞARI NEDENİYLE "YARATICILIK" ÖDÜLÜ ALMASINA KARAR VERİLDİ.

2. ve 3. sınıflar için piyasaya sürülen kitaptaki ifadeler kan dondurdu... Kardeşinin kafatasını çocuğa yediren üvey annenin anlatıldığı kitap toplatıldı.

AHH.. AHH..
NERDE O ESKİ
ÜVEY ANNELER!?
EN FAZLA SİHİRLİ
ELMA YEDİRİRLERDİ
...

BUGÜN OKULDA
NE YAPTINIZ
BAKALIM?..

Okullara
zorunlu
"Mevlid Kandili"
etkinliği için
talimat gitti.

MEVLİT...

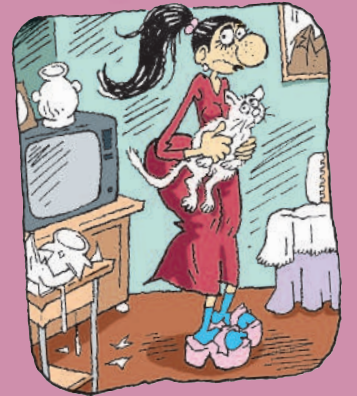

MELİS VE İÇ DÜNYASI

yazan ve çizen:
Sibel Bozkurt

BAYAN YANI

CHIT

Fırında...

